P00685

CONVENŢIA
privind obţinerea pensiei de întreţinere în străinătate pentru copii şi alţi membri ai familiei

Haga, 23 noiembrie 2007

TRADUCERE OFICIALĂ

CONVENȚIE

privind obținerea pensiei de întreținere în străinătate pentru copii și alți membri ai familiei

(Încheiată la 23 noiembrie 2007)

STATELE SEMNATARE ALE PREZENTEI CONVENȚII,

DORIND să asigure o mai bună cooperare între state în ceea ce privește obținerea pensiei de întreținere în străinătate pentru copii și alți membri ai familiei,

CONȘTIENTE de necesitatea de a introduce proceduri care să dea rezultate și care să fie accesibile, rapide, eficace, eficiente din punctul de vedere al costurilor, echitabile și adaptabile diferitelor situații,

DORIND să valorifice cele mai bune soluții ale convențiilor de la Haga și ale altor instrumente internaționale existente, în special ale Convenției Națiunilor Unite privind obținerea pensiei de întreținere în străinătate din 20 iunie 1956,

DORIND să profite de progresele tehnologice și să creeze un sistem flexibil care poate continua să evolueze în condițiile în care necesitățile se schimbă și noile progrese tehnologice deschid noi oportunități,

REAMINTIND faptul că, în conformitate cu articolele 3 și 27 din Convenția Națiunilor Unite privind drepturile copilului din 20 noiembrie 1989:

— în toate hotărârile privind copiii, preocuparea pentru interesul copilului ocupă un loc central;

— fiecare copil are dreptul la un standard de viață care să permită dezvoltarea lui fizică, mentală, spirituală, morală și socială;

— părintele (părinții) sau alte persoane responsabile de copil au răspunderea principală de a asigura, în limitele capacităților și ale posibilităților lor financiare, condițiile de viață necesare pentru dezvoltarea copilului; și

— statele care sunt părți la convenție ar trebui să ia toate măsurile corespunzătoare, inclusiv să încheie acorduri internaționale, în vederea obținerii în străinătate a pensiei de întreținere pentru copil de la părintele (părinții) sau de la alte persoane responsabile de acesta, în special atunci când aceste persoane locuiesc în alt stat decât cel în care se află copilul,

AU HOTĂRÂT SĂ ÎNCHEIE PREZENTA CONVENȚIE ȘI AU CONVENIT ASUPRA URMĂTOARELOR DISPOZIȚII:

CAPITOLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect

Obiectul prezentei convenții este de a asigura eficacitatea obținerii pensiei de întreținere în străinătate pentru copii și alți membri ai familiei, în special prin:

(a) instituirea unui sistem global de cooperare între autoritățile statelor contractante;

(b) oferirea posibilității de a formula cereri de obținere a unor hotărâri în materie de întreținere;

(c) asigurarea recunoașterii și executării hotărârilor în materie de întreținere; și

(d) impunerea unor măsuri eficiente pentru executarea rapidă a hotărârilor în materie de întreținere.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Prezenta convenție se aplică:

(a) obligațiilor de întreținere care decurg dintr-o relație părinte-copil, cu privire la o persoană care nu a împlinit încă 21 de ani;

(b) recunoașterii și executării sau executării unei hotărâri privind pensia pentru întreținerea soțului (soției) atunci când se depune o cerere în acest sens referitoare la o acțiune care intră în domeniul de aplicare al literei (a); și

(c) cu excepția capitolelor II și III, pensiei pentru întreținerea soțului (soției).

(2) Orice stat contractant își poate rezerva, în conformitate cu articolul 62, dreptul de a limita aplicarea convenției, în temeiul alineatului (1) litera (a), persoanelor care nu au împlinit vârsta de 18 ani. Statul contractant care își rezervă acest drept nu are dreptul de a cere aplicarea convenției în cazul persoanelor care, în virtutea vârstei lor, sunt excluse prin rezerva în cauză.

(3) Orice stat contractant poate declara, în conformitate cu articolul 63, că va extinde aplicarea întregii convenții sau a oricărei părți a acesteia la orice obligație de întreținere care decurge dintr-o relație de familie, filiație, căsătorie sau afinitate, inclusiv, în special, obligațiile față de persoanele vulnerabile. Orice astfel de declarație dă naștere la obligații între cele două state contractante numai în măsura în care declarațiile lor se referă la aceleași obligații de întreținere și părți ale convenției.

(4) Dispozițiile prezentei convenții se aplică în cazul copiilor, indiferent de starea civilă a părinților.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei convenții:

(a) „creditor" înseamnă orice persoană fizică căreia i se datorează sau se pretinde că i se datorează întreținere;

(b) „debitor" înseamnă orice persoană care datorează sau se pretinde că datorează întreținere;

(c) „asistență juridică" înseamnă asistența necesară pentru a permite solicitanților să își cunoască și să își valorifice drepturile, precum și pentru a garanta că cererile lor sunt soluționate într-un mod eficient și complet în statul solicitat. Modalitățile de acordare a acestei asistențe pot cuprinde, după caz, consiliere juridică, acordarea de asistență pentru sesizarea unei autorități cu privire la o cauză, reprezentare în justiție și exonerare de cheltuielile aferente procedurii;

(d) „acord în scris" înseamnă un acord înregistrat pe orice suport, al cărui conținut este accesibil în vederea consultării ulterioare;

(e) „convenție de întreținere" înseamnă un acord în scris cu privire la plata întreținerii, care:

(i) a fost întocmit sau înregistrat în condițiile de formă necesare ca act autentic de către o autoritate competentă; sau

(ii) a fost autentificat de o autoritate competentă sau a fost încheiat, înregistrat sau transmis acesteia

și poate face obiectul unei verificări sau modificări de către o autoritate competentă;

(f) „persoană vulnerabilă" înseamnă o persoană care, din cauza unei deficiențe sau a unei insuficiențe a capacităților personale, nu se poate întreține singură.

CAPITOLUL II

COOPERARE ADMINISTRATIVĂ

Articolul 4

Desemnarea autorităților centrale

(1) Fiecare stat contractant desemnează o autoritate centrală responsabilă de executarea sarcinilor care îi sunt impuse de convenție.

(2) Statele federale, statele cu mai multe sisteme de drept sau statele cu unități teritoriale autonome sunt libere să desemneze mai multe autorități centrale și trebuie să specifice sfera teritorială sau personală a competențelor acestora. Atunci când un stat desemnează mai multe autorități centrale, acesta desemnează și o autoritate centrală căreia îi poate fi adresată orice comunicare în vederea transmiterii către autoritatea centrală competentă din statul respectiv.

(3) În momentul depunerii instrumentului de ratificare sau aderare sau atunci când este transmisă o declarație în conformitate cu articolul 61, un stat contractant comunică Biroului permanent al Conferinței de drept internațional privat de la Haga desemnarea autorității sau autorităților centrale, coordonatele lor de contact și, după caz, domeniul competențelor lor, astfel cum este menționată la alineatul (2). Statele contractante informează fără întârziere Biroul permanent cu privire la orice eventuale modificări.

Articolul 5

Atribuții generale ale autorităților centrale

Autoritățile centrale:

(a) cooperează între ele și promovează cooperarea între autoritățile competente din statele lor, în scopul realizării obiectivelor convenției;

(b) caută, în măsura posibilului, soluții la dificultățile care decurg din aplicarea convenției.

Articolul 6

Atribuții specifice ale autorităților centrale

(1) Autoritățile centrale furnizează asistență în legătură cu cererile prevăzute la capitolul III. În mod special, acestea:

(a) transmit și primesc astfel de cereri;

(b) inițiază sau facilitează începerea unei proceduri în ceea ce privește astfel de cereri.

(2) În ceea ce privește aceste cereri, autoritățile centrale iau toate măsurile necesare pentru:

(a) a furniza sau a facilita furnizarea de asistență juridică, atunci când circumstanțele impun acest lucru;

(b) a contribui la localizarea debitorului sau a creditorului;

(c) a contribui la obținerea informațiilor relevante privind venitul și, dacă este necesar, privind alte elemente referitoare la situația financiară a debitorului sau a creditorului, inclusiv privind localizarea bunurilor;

(d) a încuraja adoptarea de soluții amiabile în vederea obținerii plății benevole a pensiei de întreținere, făcând apel, dacă este cazul, la mediere, conciliere sau la alte modalități similare;

(e) facilita executarea în curs a hotărârilor judecătorești în materie de obligații de întreținere, inclusiv privind eventualele restanțe;

(f) facilita colectarea și transferul rapid al pensiei de întreținere;

(g) a facilita obținerea de probe scrise sau de altă natură;

(h) a acorda asistență în stabilirea filiației, atunci când aceasta este necesară în vederea obținerii pensiei de întreținere;

(i) a iniția sau facilita începerea unei proceduri pentru obținerea oricăror măsuri necesare și provizorii care au un caracter teritorial și al căror scop este să garanteze soluționarea unei cereri de întreținere în curs;

(j) a facilita notificarea și comunicarea actelor.

(3) Sarcinile autorității centrale, astfel cum sunt prevăzute la prezentul articol și în măsura în care acest lucru este permis de legea statului respectiv, pot fi asumate de organisme publice sau de alte organisme aflate sub supravegherea autorităților competente ale statului respectiv. Desemnarea oricăror astfel de organisme, publice sau de alt tip, precum și coordonatele lor de contact și domeniul lor de competență sunt comunicate de către un stat contractant Biroului permanent al Conferinței de drept internațional privat de la Haga. Statele contractante informează fără întârziere Biroul permanent cu privire la orice eventuale modificări.

(4) Nici prezentul articol, nici articolul 7, nu pot fi interpretate ca impunând unei autorități centrale obligația de a exercita competențe care pot fi exercitate numai de autoritățile judiciare în conformitate cu legea statului solicitat.

Articolul 7

Cereri de măsuri specifice

(1) O autoritate centrală poate solicita unei alte autorități centrale, printr-o cerere motivată, să ia măsuri specifice adecvate în temeiul articolului 6 alineatul (2) literele (b), (c), (g), (h), (i) și (j), atunci când nu este în curs de soluționare o cerere în temeiul articolului 10. Autoritatea centrală solicitată ia măsurile respective după caz dacă consideră că acestea sunt necesare pentru a ajuta un solicitant potențial să transmită o cerere în temeiul articolului 10 sau pentru a stabili dacă o astfel de cerere ar trebui introdusă.

(2) O autoritate centrală poate lua, de asemenea, măsuri specifice la cererea unei alte autorități centrale în legătură cu un caz care conține un element de extraneitate privind recuperarea creanțelor de întreținere în curs de soluționare în statul solicitant.

Articolul 8

Cheltuielile autorității centrale

(1) Fiecare autoritate centrală suportă cheltuielile proprii care decurg din aplicarea prezentei convenții.

(2) Autoritățile centrale nu pot impune solicitantului nicio cheltuială pentru serviciile pe care acestea le furnizează în temeiul prezentei convenții, cu excepția unor costuri excepționale care decurg din cererea unei măsuri specifice în temeiul articolului 7.

(3) Autoritatea centrală solicitată nu poate recupera costurile serviciilor menționate la alineatul (2) fără acordul prealabil al solicitantului privind furnizarea serviciilor în cauză și costul respectiv.

CAPITOLUL III

CERERI TRANSMISE PRIN INTERMEDIUL AUTORITĂȚILOR CENTRALE

Articolul 9

Cereri transmise prin intermediul autorităților centrale

O cerere depusă în temeiul prezentului capitol este transmisă autorității centrale a statului solicitat prin intermediul autorității centrale a statului contractant în care solicitantul își are reședința. În sensul prezentei dispoziții, reședința exclude simpla prezență.

Articolul 10

Cereri disponibile

(1) Într-un stat solicitant, un creditor care dorește să obțină pensie de întreținere în temeiul prezentei convenții are la dispoziție următoarele categorii de cereri:

(a) recunoașterea sau recunoașterea și executarea unei hotărâri;

(b) executarea unei hotărâri pronunțate sau recunoscute în statul solicitat;

(c) pronunțarea unei hotărâri în statul solicitat atunci când nu există nicio hotărâre, inclusiv, atunci când este necesar, stabilirea filiației;

(d) pronunțarea unei hotărâri în statul solicitat atunci când recunoașterea și executarea unei hotărâri nu este posibilă sau este refuzată din cauza lipsei unui temei de recunoaștere și executare prevăzut la articolul 20 sau din motivele menționate la articolul 22 litera (b) sau (e);

(e) modificarea unei hotărâri pronunțate în statul solicitat;

(f) modificarea unei hotărâri pronunțate într-un stat diferit de statul solicitat.

(2) Într-un stat solicitant, un debitor împotriva căruia există o hotărâre în materie de obligații de întreținere are la dispoziție următoarele categorii de cereri:

(a) recunoașterea unei hotărâri sau a unei proceduri echivalente care are drept efect suspendarea sau limitarea executării unei hotărâri anterioare în statul solicitat;

(b) modificarea unei hotărâri pronunțate în statul solicitat;

(c) modificarea unei hotărâri pronunțate într-un stat diferit de statul solicitat.

(3) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezenta convenție, cererile prevăzute la alineatele (1) și (2) sunt soluționate în conformitate cu legea statului solicitat, iar cererile de la alineatul (1) literele (c)-(f) și alineatul (2) literele (b) și (c) sunt supuse normelor în materie de competență aplicabile în statul solicitat.

Articolul 11

Conținutul cererii

(1) Toate cererile prevăzute la articolul 10 includ cel puțin:

(a) o declarație privind natura cererii sau a cererilor;

MINISTERUL PROTECȚIEI SOCIALE AL REPUBLICII MOLDOVA IDNO 1021601000115

(b) numele și coordonatele de contact ale solicitantului, inclusiv adresa și data nașterii;

(c) numele și, dacă sunt cunoscute, adresa și data nașterii părții împotriva căreia se îndreaptă cererea;

(d) numele și data nașterii oricărei persoane pentru care este solicitată întreținerea;

(e) motivele pe care se întemeiază cererea;

(f) în cazul în care cererea este formulată de către un creditor, informații privind destinația către care trebuie efectuată sau transmisă electronic plata aferentă pensiei de întreținere;

(g) cu excepția unei cereri în temeiul articolului 10 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) litera (a), orice informație sau document specificat prin declarație în conformitate cu articolul 63 de către statul solicitat;

(h) numele și coordonatele de contact ale persoanei sau unității din cadrul autorității centrale a statului membru solicitant responsabile de soluționarea cererii.

(2) După caz și în măsura în care informațiile respective sunt cunoscute, cererea cuprinde în plus în special:

(a) situația financiară a creditorului;

(b) situația financiară a debitorului, inclusiv numele și adresa angajatorului debitorului și natura și localizarea bunurilor debitorului;

(c) orice alte informații care pot ajuta la localizarea părții împotriva căreia se îndreaptă cererea.

(3) Cererea trebuie să fie însoțită de orice informații sau documente justificative necesare, inclusiv documentația privind dreptul solicitantului la asistență juridică gratuită. În cazul cererilor în temeiul articolului 10 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) litera (a), cererea trebuie însoțită doar de documentele enumerate la articolul 25.

(4) Orice cerere în temeiul articolului 10 poate fi depusă utilizând formularul recomandat și publicat de Conferința de drept internațional privat de la Haga.

Articolul 12

Transmiterea, primirea și soluționarea cererilor și cauzelor prin intermediul autorităților centrale

(1) Autoritatea centrală a statului solicitant acordă asistență solicitantului pentru a se asigura că cererea este însoțită de toate informațiile și documentele cunoscute ca fiind necesare pentru examinarea cererii.

(2) După ce s-a asigurat că cererea corespunde cerințelor prevăzute de prezenta convenție, autoritatea centrală a statului solicitant transmite cererea către autoritatea centrală a statului membru solicitat, în numele și cu consimțământul solicitantului. Cererea este însoțită de formularul de transmitere prezentat în anexa 1. Autoritatea centrală a statului solicitant furnizează, la cererea autorității centrale a statului solicitat, o copie completă, certificată de autoritatea competentă din statul de origine, a oricăruia dintre documentele menționate la articolul 16 alineatul (3), la articolul 25 alineatul (1) literele (a), (b) și (d) și alineatul (3) litera (b) și la articolul 30 alineatul (3).

(3) Autoritatea centrală solicitată confirmă primirea cererii, în termen de șase săptămâni de la data primirii acesteia, utilizând formularul prezentat în anexa 2, și informează autoritatea centrală a statului solicitant privind demersurile inițiale care au fost întreprinse sau urmează să fie întreprinse în vederea soluționării cererii și poate solicita orice documente și informații suplimentare necesare. În același termen de șase săptămâni, autoritatea centrală solicitată furnizează autorității centrale solicitante numele și coordonatele de contact ale persoanei sau unității care are sarcina să răspundă la întrebările care îi sunt adresate privind stadiul în care se află cererea.

(4) În termen de trei luni de la confirmarea primirii, autoritatea centrală solicitată informează autoritatea centrală solicitantă cu privire la stadiul în care se află cererea.

(5) Autoritățile centrale solicitante și solicitate se informează reciproc în legătură cu:

(a) persoana sau unitatea responsabilă pentru o anumită cauză;

(b) stadiul în care se află cauza;

și oferă răspunsuri la întrebări în timp util.

(6) Autoritățile centrale soluționează o cauză în cel mai scurt interval de timp necesar pentru a permite examinarea corespunzătoare a informațiilor transmise.

(7) Autoritățile centrale folosesc cele mai rapide și eficiente mijloace de comunicare de care dispun.

(8) O autoritate centrală solicitată poate refuza să soluționeze o cerere numai dacă este evident că cerințele convenției nu sunt îndeplinite. Într-un astfel de caz, respectiva autoritate centrală informează imediat autoritatea centrală solicitantă cu privire la motivele refuzului său.

(9) Autoritatea centrală solicitată nu poate refuza o cerere numai pentru că sunt necesare documente sau informații suplimentare. Cu toate acestea, autoritatea centrală solicitată poate cere autorității centrale solicitante să îi furnizeze aceste documente sau informații suplimentare. În cazul în care autoritatea centrală solicitantă nu furnizează aceste documente sau informații într-un termen de trei luni sau într-un termen mai îndelungat specificat de autoritatea centrală solicitată, autoritatea centrală solicitată poate decide să nu mai soluționeze cererea. În acest caz, autoritatea respectivă informează autoritatea centrală solicitantă cu privire la decizia sa.

Articolul 13

Mijloace de comunicare

Nicio cerere transmisă prin intermediul autorităților centrale ale statelor contractante în conformitate cu prezentul capitol și niciun document sau informație anexate acesteia sau furnizate de o autoritate centrală nu pot fi contestate de partea împotriva căreia se îndreaptă cererea invocând exclusiv motivul suportului sau mijlocului de comunicare folosit de autoritățile centrale în cauză.

Articolul 14

Accesul efectiv la proceduri

(1) Statul solicitat oferă solicitanților acces efectiv la instanțe, inclusiv la procedurile de executare și la căi de atac împotriva deciziilor din cererile în temeiul prezentului capitol.

(2) Pentru a asigura un astfel de acces efectiv, statul solicitat furnizează asistență juridică gratuită în conformitate cu articolele 14-17, cu excepția cazului în care se aplică alineatul (9).

(3) Statul solicitat nu este obligat să acorde asistență juridică gratuită dacă și în măsura în care procedurile statului respectiv permit solicitantului să se apere fără să fie nevoie de o astfel de asistență, iar autoritatea centrală furnizează gratuit serviciile necesare.

(4) Dreptul la asistență juridică gratuită nu trebuie să fie mai restrictiv decât cel pentru cauzele interne echivalente.

(5) Nicio cauțiune sau garanție, indiferent de denumire, nu poate fi solicitată pentru a garanta acoperirea costurilor și a cheltuielilor din cadrul procedurilor inițiate în temeiul convenției.

Articolul 15

Asistență juridică gratuită pentru cererile de pensie de întreținere pentru copil

(1) Statul membru solicitat acordă asistență juridică gratuită în cazul tuturor cererilor formulate de un creditor în temeiul prezentului capitol cu privire la obligațiile de întreținere față de o persoană care nu a împlinit încă 21 de ani care decurg dintr-o relație părinte-copil.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), în legătură cu alte cereri decât cele prevăzute la articolul 10 alineatul (1) literele (a) și (b) și cazurile menționate la articolul 20 alineatul (4), statul solicitat poate refuza asistența juridică gratuită în cazul în care consideră că, pe fond, cererea sau orice cale de atac este, în mod evident, neîntemeiată.

Articolul 16

Declarație care permite efectuarea unei verificări pentru a evalua mijloacele de întreținere a copilului

(1) Fără a aduce atingere articolului 15 alineatul (1), un stat poate declara, în conformitate cu articolul 63, că va acorda asistență juridică gratuită în cazul cererilor care nu intră sub incidența articolului 10 alineatul (1) literele (a) și (b) și al cazurilor menționate la articolul 20 alineatul (4), cu condiția efectuării unei verificări bazate pe evaluarea mijloacelor de întreținere a copilului.

(2) În momentul efectuării unei astfel de declarații, statul furnizează informații Biroului permanent al Conferinței de drept internațional privat de la Haga privat referitoare la modul în care va fi efectuată evaluarea mijloacelor de întreținere a copilului, inclusiv criteriile financiare care ar trebui îndeplinite.

(3) O cerere menționată la alineatul (1), adresată unui stat care a efectuat declarația menționată la alineatul respectiv, trebuie să includă o atestare formală de către solicitant a faptului că mijloacele de întreținere a copilului îndeplinesc criteriile menționate la alineatul (2). Statul solicitat poate să ceară probe suplimentare privind mijloacele de întreținere a copilului numai în cazul în care are motive întemeiate să creadă că informațiile care i-au fost furnizate de către solicitant sunt inexacte.

(4) În cazul în care cea mai favorabilă asistență juridică prevăzută de legea statului solicitat cu privire la cererile formulate în temeiul prezentului capitol cu privire la obligațiile de întreținere față de un copil care decurg dintr-o relație părinte-copil este mai favorabilă decât cea prevăzută la alineatele (1)-(3), este furnizată asistența juridică cea mai favorabilă.

Articolul 17

Cererile care nu îndeplinesc cerințele de la articolele 15 sau 16

În cazul tuturor cererilor formulate în temeiul prezentei convenții, altele decât cele prevăzute la articolele 15 sau 16:

(a) acordarea de asistență juridică gratuită poate fi condiționată de o verificare care să evalueze mijloacele de întreținere a copilului sau temeiul cererii;

(b) un solicitant care a beneficiat de asistență juridică gratuită în statul de origine are dreptul, în cadrul oricărei proceduri de recunoaștere sau de executare, să beneficieze de o asistență juridică gratuită cel puțin echivalentă cu cea prevăzută în aceleași condiții de legea statului solicitat.

CAPITOLUL IV

RESTRICȚII PRIVIND ÎNCEPEREA PROCEDURILOR

Articolul 18

Limitări procedurale

(1) Atunci când o hotărâre este pronunțată într-un stat contractant în care creditorul își are reședința obișnuită, procedura de modificare a hotărârii sau de pronunțare a unei noi hotărâri nu poate fi introdusă în instanță de către debitor într-un alt stat contractant, atât timp cât creditorul își păstrează reședința obișnuită în statul în care a fost pronunțată hotărârea.

(2) Alineatul (1) nu se aplică:

(a) atunci când, cu excepția litigiilor cu privire la obligațiile de întreținere referitoare la copii, există un acord în scris între părți privind competența celuilalt stat contractant;

(b) atunci când creditorul se supune competenței judiciare a celuilalt stat contractant fie în mod explicit, fie apărându-se pe fondul cauzei, fără să conteste competența acestuia cu prima ocazie;

(c) atunci când autoritatea competentă din statul de origine nu poate sau refuză să își exercite competența pentru a modifica respectiva hotărâre sau pentru a pronunța o nouă hotărâre; sau

(d) atunci când hotărârea pronunțată în statul de origine nu poate fi recunoscută sau declarată executorie în statul contractant în care se intenționează începerea unei proceduri pentru modificarea hotărârii în cauză sau obținerea unei noi hotărâri.

CAPITOLUL V

RECUNOAȘTEREA ȘI EXECUTAREA

Articolul 19

Domeniul de aplicare al capitolului

(1) Prezentul capitol se aplică unei hotărâri pronunțate de o autoritate judiciară sau administrativă cu privire la o obligație de întreținere. Termenul „hotărâre" include de asemenea o tranzacție sau un acord încheiat în prealabil sau aprobat de o astfel de autoritate. O hotărâre poate include ajustarea automată prin indexare și o obligație de a plăti restanțe, o pensia de întreținere în regim retroactiv sau cu dobândă precum și stabilirea costurilor sau cheltuielilor.

(2) În cazul în care o hotărâre nu se referă exclusiv la o obligație de întreținere, efectul prezentului capitol se limitează la părțile din hotărâre care privesc obligațiile de întreținere.

(3) În sensul alineatului (1), „autoritate administrativă" înseamnă un organism public ale cărui hotărâri, în temeiul legislației statului în care aceasta își are sediul:

(a) pot face obiectul unei căi de atac sau al unui control de către o autoritate judiciară; sau

(b) au o forță și un efect similare cu cele ale unei hotărâri ale unei autorități judiciare privind același domeniu.

(4) Prezentul capitol se aplică de asemenea convențiilor de întreținere încheiate în conformitate cu articolul 30.

(5) Dispozițiile prezentului capitol se aplică unei cereri de recunoaștere și executare transmise direct unei autorități competente din statul solicitat, în conformitate cu articolul 37.

Articolul 20

Temeiuri de recunoaștere și executare

(1) O hotărâre pronunțată într-un stat contractant („statul de origine") este recunoscută și executată în alte state contractante în cazul în care:

(a) partea împotriva căreia se îndreaptă cererea își avea reședința obișnuită în statul de origine în momentul începerii procedurii;

(b) partea împotriva căreia se îndreaptă cererea s-a supus competenței judiciare fie în mod explicit, fie apărându-se pe fondul cauzei, fără să conteste competența cu prima ocazie;

(c) creditorul își avea reședința obișnuită în statul de origine în momentul începerii procedurii;

(d) copilul pentru care se solicită întreținerea își avea reședința obișnuită în statul de origine în momentul în care a fost inițiată procedura, cu condiția ca partea împotriva căreia se îndreaptă cererea să fi locuit cu copilul în acel stat sau să fi avut reședința în acel stat și să fi acordat acolo pensia de întreținere copilului;

(e) cu excepția litigiilor cu privire la obligațiile de întreținere pentru copii, s-a ajuns la un acord în scris între părți privind competența; sau

(f) hotărârea a fost pronunțată de o autoritate care își exercită competența privind aspectele referitoare la situația persoanei sau la răspunderea părintească, cu excepția cazului în care competența se întemeia exclusiv pe cetățenia uneia dintre părți.

(2) Un stat contractant poate formula o rezervă, în conformitate cu articolul 62, cu privire la alineatul (1) literele (c), (e) sau (f).

(3) Un stat contractant care formulează o rezervă în temeiul alineatului (2) recunoaște și execută o hotărâre în cazul în care legislația sa ar conferi sau ar fi conferit autorităților sale, într-o situație de fapt similară, competența de a pronunța o astfel de hotărâre.

(4) În cazul în care recunoașterea unei hotărâri nu este posibilă ca urmare a unei rezerve formulate în temeiul alineatului (2), iar debitorul își are reședința obișnuită în acel stat, un stat contractant ia toate măsurile necesare pentru a adopta o hotărâre în beneficiul creditorului. Teza anterioară nu se aplică cererilor directe de recunoaștere și executare formulate în temeiul articolului 19 alineatul (5) sau cererilor de întreținere menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (b).

(5) O hotărâre în favoarea unui copil care nu a împlinit încă 18 ani și care nu poate fi recunoscută doar pentru că face obiectul unei rezerve cu privire la alineatul (1) litera (c), (e) sau (f) este acceptată ca stabilind eligibilitatea copilului respectiv pentru a primi pensie de întreținere în statul solicitat.

(6) O hotărâre este recunoscută și executată numai în măsura în care produce efecte și este executorie în statul de origine.

Articolul 21

Disociabilitate și recunoaștere și executare parțială

(1) În cazul în care statul solicitat nu poate să recunoască sau să execute hotărârea în integralitatea sa, acesta recunoaște sau execută orice parte disociabilă a hotărârii care poate fi recunoscută sau executată ca atare.

(2) Recunoașterea sau executarea parțială a unei hotărâri poate fi întotdeauna solicitată.

Articolul 22

Motive de refuz de recunoaștere și executare

Recunoașterea și executarea unei hotărâri pot fi refuzate în cazul în care:

(a) recunoașterea și executarea hotărârii este în mod evident incompatibilă cu ordinea publică („ordre public") a statului solicitat;

(b) hotărârea este rezultatul unei fraude comise în procedură;

(c) o procedură între aceleași părți și cu același obiect este în curs de soluționare de către o autoritate a statului solicitat, care a fost prima sesizată;

(d) hotărârea este incompatibilă cu o hotărâre pronunțată între aceleași părți și cu același obiect, fie în statul solicitat, fie în alt stat, cu condiția ca această din urmă hotărâre să îndeplinească condițiile necesare pentru recunoașterea și executarea sa în statul solicitat;

(e) în cazul în care partea împotriva căreia se îndreaptă cererea nu s-a înfățișat și nici nu a fost reprezentată în timpul procedurii în statul de origine:

(i) atunci când legea statului de origine prevede transmiterea unei înștiințări privind procedura, iar partea împotriva căreia se îndreaptă cererea nu a fost înștiințată privind aceasta în mod corespunzător și nu a avut posibilitatea să-și prezinte poziția; sau

(ii) atunci când legea statului de origine nu prevede transmiterea unei înștiințări privind procedura, iar partea împotriva căreia se îndreaptă cererea nu a fost înștiințată în mod corespunzător cu privire la aceasta și nu a avut posibilitatea să o conteste sau să atace în fapt și în drept; sau

(f) hotărârea a fost pronunțată prin încălcarea articolului 18.

Articolul 23

Procedura pentru o cerere de recunoaștere și executare

(1) Sub rezerva dispozițiilor convenției, procedurile de recunoaștere și executare sunt reglementate de legea statului solicitat.

(2) Atunci când o cerere de recunoaștere și executare a unei hotărâri a fost transmisă prin intermediul autorităților centrale în conformitate cu capitolul III, autoritatea centrală solicitată trebuie fără întârziere, fie:

(a) să trimită cererea autorității competente care declară de îndată hotărârea executorie sau o înregistrează în vederea executării; sau

(b) în cazul în care este ea însăși autoritatea competentă, să ia ea însăși aceste măsuri.

(3) În cazul în care solicitarea este transmisă direct unei autorități competente din statul solicitat în conformitate cu articolul 19 alineatul (5), autoritatea respectivă declară fără întârziere hotărârea executorie sau o înregistrează în vederea executării.

(4) O declarație sau înregistrare nu poate fi refuzată decât invocând motivele menționate la articolul 22 litera (a). În acest stadiu, nici solicitantul, nici partea împotriva căreia se îndreaptă cererea nu au dreptul să formuleze obiecții.

(5) Solicitantul și partea împotriva căreia se îndreaptă cererea sunt înștiințați de îndată cu privire la declarația sau la înregistrarea făcută în temeiul alineatelor (2) și (3) sau cu privire la refuzul acestora în conformitate cu alineatul (4) și le pot contesta sau ataca în fapt și în drept.

(6) O contestație sau o cale de atac trebuie introdusă în termen de 30 de zile de la primirea înștiințării prevăzute la alineatul (5). În cazul în care partea care a introdus contestația sau calea de atac nu își are reședința în statul contractant în care a fost efectuată sau refuzată declarația sau înregistrarea, contestația sau calea de atac trebuie introdusă în termen de 60 de zile de la data înștiințării.

(7) O contestație sau o cale de atac nu se poate întemeia decât pe:

(a) motivele de refuz de recunoaștere și executare prevăzute la articolul 22;

(b) criteriile de recunoaștere și executare de la articolul 20;

(c) autenticitatea sau integritatea oricărui document transmis în conformitate cu articolul 25 alineatul (1) litera (a), (b) sau (d) sau alineatul (3) litera (b).

(8) O contestația sau o cale de atac introdusă de o parte împotriva căreia s-a îndreptat cererea se poate, de asemenea, întemeia pe plata datoriei, în măsura în care recunoașterea și executarea se referă la plăți a căror dată de scadență a fost depășită.

(9) Solicitantul și partea împotriva căreia se îndreaptă cererea sunt înștiințați de îndată cu privire la hotărârea pronunțată în urma contestației sau căii de atac.

(10) Introducerea unei căi de atac suplimentare, în cazul în care este permisă de legea statului solicitat, nu trebuie să aibă drept efect suspendarea executării hotărârii, cu excepția situațiilor extraordinare.

(11) Atunci când pronunță o hotărâre privind recunoașterea și executarea, inclusiv privind o cale de atac, autoritatea competentă trebuie să acționeze cât mai prompt.

Articolul 24

Procedura alternativă pentru o cerere de recunoaștere și executare

(1) Fără a aduce atingere articolului 23 alineatele (2)-(11), un stat poate declara, în conformitate cu articolul 63, că va aplica procedura de recunoaștere și executare prevăzută în prezentul articol.

(2) Atunci când o cerere de recunoaștere și executare a unei hotărâri a fost transmisă prin intermediul autorităților centrale în conformitate cu capitolul III, autoritatea centrală solicitată trebuie fără întârziere fie:

(a) să transmită cererea autorității competente care ia o hotărâre privind cerea de recunoaștere și executare; sau

(b) în cazul în care este ea însăși autoritatea competentă, să ia respectiva hotărâre.

(3) O hotărâre privind recunoașterea și executarea este pronunțată de autoritatea competentă după ce partea împotriva căreia se îndreaptă cererea a fost înștiințată în mod corespunzător și de îndată privind procedura și ambele părți au avut posibilitatea să-și prezinte pozițiile.

(4) Autoritatea competentă poate verifica din oficiu motivele de refuza de recunoaștere și executare prevăzute la articolul 22 litera (a), (c) și (d). Aceasta poate verifica orice motive enumerate la articolele 20, 22 și la articolul 23 alineatul (7) litera (c) în cazul în care acestea sunt invocate de partea împotriva căreia se îndreaptă cererea sau în cazul în care documentele transmise în conformitate cu articolul 25 ridică semne de întrebare privind aceste motive.

(5) Refuzul recunoașterii și executării se poate, de asemenea, întemeia pe plata datoriei, în măsura în care recunoașterea și executarea se referă la plăți a căror scadență este depășită.

(6) Orice cale de atac, în cazul în care este permisă de legislația statului solicitat, nu trebuie să aibă drept efect suspendarea executării hotărârii decât în situații extraordinare.

(7) Atunci când pronunță o hotărâre privind recunoașterea și executarea, inclusiv privind o cale de atac, autoritatea competentă trebuie să acționeze cât mai prompt.

Articolul 25

Documente

(1) O cerere de recunoaștere și executare formulată în temeiul articolelor 23 sau 24 este însoțită de următoarele:

(a) textul integral al hotărârii;

(b) un document care să precizeze că hotărârea este executorie în statul de origine și, în cazul unei hotărâri a unei autorități administrative, un document care să specifice dacă toate cerințele prevăzute la articolul 19 alineatul (5) au fost îndeplinite, cu excepția cazului în care statul respectiv de origine a declarat în conformitate cu articolul 57 faptul că hotărârile autorităților sale administrative îndeplinesc în mod automat respectivele cerințe;

(c) în cazul în care partea împotriva căreia se îndreaptă cererea nu s-a înfățișat și nici nu a fost reprezentată în timpul procedurii în statul de origine, un document sau documente care să ateste, după caz, că partea respectivă a fost înștiințată în mod corespunzător cu privire la procedură și a avut posibilitatea să-și prezinte poziția, sau că aceasta a fost înștiințată în mod corespunzător cu privire la hotărâre și a avut posibilitatea să o conteste sau să o atace în fapt și în drept;

(d) dacă este necesar, un document care să indice valoarea restanțelor și data la care a fost efectuat calculul;

(e) dacă este necesar, în cazul unei hotărâri care prevede ajustarea automată prin indexare, un document care să furnizeze informațiile necesare pentru realizarea calculelor corespunzătoare;

(f) dacă este necesar, documentația care să indice în ce măsură solicitantul a beneficiat de asistență juridică gratuită în statul de origine.

(2) În urma introducerii unei contestații sau căi de atac în temeiul articolului 23 alineatul (7) litera (c) sau la cererea autorității competente din statul solicitat, este furnizată de îndată o copie completă a documentului în cauză, certificată de autoritatea competentă din statul de origine:

(a) de către autoritatea centrală din statul solicitant, atunci când cererea a fost efectuată în conformitate cu capitolul III;

(b) de către solicitant, atunci când cererea a fost transmisă direct unei autorități competente din statul solicitat.

(3) Un stat contractant poate preciza, în conformitate cu articolul 57:

(a) că o copie completă a hotărârii certificate de autoritatea competentă din statul de origine trebuie să însoțească cererea;

(b) situațiile în care va accepta, în locul textului integral al hotărârii, un rezumat sau un extras din hotărâre, redactat de autoritatea competentă din statul de origine, care poate fi prezentat utilizând formularul recomandat și publicat de Conferința de drept internațional privat de la Haga; sau

(c) că nu solicită un document care să ateste faptul că sunt îndeplinite cerințele de la articolul 19 alineatul (3).

Articolul 26

Procedura pentru o cerere de recunoaștere

Prezentul capitol se aplică *mutatis mutandis* unei cereri de recunoaștere a unei hotărâri, cu excepția cazului în care cerința privind caracterul executoriu al acesteia este înlocuită de cerința ca hotărârea să producă efecte în statul de origine.

Articolul 27

Constatări de fapt

Orice autoritate competentă a statului solicitat este ținută de constatările de fapt pe baza cărora autoritatea din statul de origine și-a întemeiat competența.

Articolul 28

Interzicerea revizuirii pe fond

Nu va exista nicio revizuire de către vreo autoritate competentă a statului solicitat a fondului hotărârii.

Articolul 29

Prezența fizică a copilului sau a solicitantului nu este necesară

Prezența fizică a copilului sau a solicitantului nu este necesară în cadrul niciunei proceduri din statul solicitat în temeiul prezentului capitol.

Articolul 30

Convenții de întreținere

(1) O convenție de întreținere încheiată într-un stat contractant poate fi recunoscută și executată ca hotărâre pronunțată în temeiul prezentului capitol, cu condiția să fie executorie ca hotărâre în statul de origine.

(2) În sensul articolului 10 alineatul (1) literele (a) și (b) și alineatul (2) litera (a), termenul „hotărâre" include o convenție de întreținere.

(3) O cerere de recunoaștere și executare a unei convenții de întreținere trebuie însoțită de următoarele:

(a) textul integral al convenției de întreținere; și

(b) un document care să ateste faptul că respectiva convenție de întreținere este executorie ca hotărâre în statul de origine.

(4) Recunoașterea și executarea unei convenții de întreținere pot fi refuzate în cazul în care:

(a) recunoașterea și executarea sunt în mod evident incompatibile cu politica publica a statului solicitat;

(b) convenția de întreținere a fost obținută prin fraudă sau a făcut obiectul unui fals;

(c) convenția de întreținere este incompatibilă cu o hotărâre pronunțată între aceleași părți și cu același obiect, fie în statul solicitat, fie în alt stat, cu condiția ca această din urmă hotărâre să îndeplinească condițiile necesare pentru recunoașterea și executarea sa în statul solicitat.

(5) Dispozițiile prezentului capitol, cu excepția articolelor 20, 22, a articolului 23 alineatul (7) și a articolului 25 alineatele (1) și (3) se aplică *mutatis mutandis* recunoașterii și executării unei convenții de întreținere, cu excepțiile următoare:

(a) o declarație sau înregistrare în conformitate cu articolul 23 alineatele (2) și (3) poate fi refuzată doar în baza motivului menționat la alineatul (4) litera (a);

(b) o contestație sau o cale de atac menționată la articolul [illegible] alineatul (6) poate să se întemeieze doar pe următoarele:

(i) motivele de refuz de recunoaștere și executare prevăzute la alineatul (4);

MINISTERUL MUNCII, PROTECȚIEI SOCIALE ȘI FAMILIEI AL REPUBLICII MOLDOVA IDNO 1021601000115

(ii) autenticitatea sau integritatea oricărui document transmis în conformitate cu alineatul (3);

(c) în ceea ce privește procedura prevăzută la articolul 24 alineatul (4), autoritatea competentă poate verifica din oficiu motivele de refuz de recunoaștere și executare prevăzute la alineatul (4) litera (a) al prezentului articol. Aceasta poate verifica orice motive enumerate la alineatul (4) al prezentului articol și autenticitatea sau integritatea oricărui document transmis în conformitate cu alineatul (3), în cazul în care acestea sunt contestate de partea împotriva căreia se îndreaptă cererea sau în cazul în care documentele respective ridică semne de întrebare privind aceste motive.

(6) Procedura de recunoaștere și executare a unei convenții de întreținere este suspendată în cazul în care o contestație privind convenția este în curs de soluționare în fața unei autorități competente dintr-un stat contractant.

(7) Un stat poate declara, în conformitate cu articolul 63, că cererile de recunoaștere și executare a unei convenții de întreținere trebuie transmise numai prin intermediul autorităților centrale.

(8) Un stat contractant poate, în conformitate cu articolul 62, să își rezerve dreptul de a nu recunoaște și executa o convenție de întreținere.

Articolul 31

Hotărârile care sunt rezultatul efectului combinat al hotărârilor provizorii și de confirmare

Atunci când o hotărâre este rezultatul efectului combinat al unei hotărâri provizorii pronunțate într-un stat și al unei hotărâri a unei autorități dintr-un alt stat („statul de confirmare") care confirmă hotărârea provizorie:

(a) fiecare dintre aceste state este considerat, în sensul prezentului capitol, ca stat de origine;

(b) cerințele de la articolul 22 litera (e) sunt îndeplinite în cazul în care partea împotriva căreia se îndreaptă cererea a fost înștiințată în mod corespunzător cu privire la procedură în statul de confirmare și a avut posibilitatea să conteste confirmarea hotărârii provizorii;

(c) cerința de la articolul 20 alineatul (6) privind caracterul executoriu al unei hotărâri în statul de origine este îndeplinită în cazul în care hotărârea este executorie în statul de confirmare; și

(d) articolul 18 nu împiedică începerea unei proceduri pentru modificarea hotărârii în oricare dintre aceste state.

CAPITOLUL VI

EXECUTAREA DE CĂTRE STATUL SOLICITAT

Articolul 32

Executarea în temeiul dreptului intern

(1) Sub rezerva dispozițiilor din prezentul capitol, executarea se face în conformitate cu legislația statului solicitat.

(2) Executarea trebuie să fie rapidă.

(3) În cazul cererilor transmise prin intermediul autorităților centrale, atunci când o hotărâre a fost declarată executorie sau a fost înregistrată în vederea executării în conformitate cu capitolul V, executarea se face fără să fie nevoie de o acțiune suplimentară a solicitantului.

(4) Se dă efect oricăror norme aplicabile în statul de origine al hotărârii cu privire la durata obligației de întreținere.

(5) Termenul de prescripție pentru executarea restanțelor este stabilit fie de legea statului de origine al hotărârii, fie de legea statului solicitat, având prioritate cea care prevede un termen de prescripție mai lung.

Articolul 33

Nediscriminarea

Pentru cauzele care intră sub incidența convenției, statul solicitat prevede cel puțin mijloace de executare echivalente cu cele disponibile pentru cauzele interne.

Articolul 34

Măsuri de executare

(1) Statele contractante trebuie să prevadă în dreptul lor intern măsuri eficiente de executare a hotărârilor care fac obiectul prezentei convenții.

(2) Aceste măsuri pot include:

(a) reținerea salariilor;

(b) poprire din conturile bancare și din alte surse;

(c) deduceri din prestațiile de asigurare socială;

(d) gaj asupra bunurilor sau vânzare silită;

(e) reținerea rambursării impozitului;

(f) reținere sau poprire din pensia de vârstă;

(g) sesizarea organismelor de credit;

(h) refuzul eliberării, suspendarea sau revocarea diferitelor permise (de exemplu permisul de conducere);

(i) recurgerea la mediere, conciliere sau la alte modalități similare în vederea asigurării unei executări voluntare.

Articolul 35

Transfer de fonduri

(1) Statele contractante sunt încurajate să promoveze, inclusiv prin acorduri internaționale, utilizarea celor mai rentabile și eficiente metode disponibile pentru transferul fondurilor destinate să fie plătite ca pensie de întreținere.

(2) Un stat contractant a cărui legislație prevede restricții pentru transferul de fonduri trebuie să acorde o prioritate absolută transferului fondurilor de plătit în temeiul prezentei convenții.

CAPITOLUL VII

ORGANISME PUBLICE

Articolul 36

Organisme publice în calitate de solicitanți

(1) În sensul cererilor de recunoaștere și executare prevăzute la articolul 10 alineatul (1) literele (a) și (b) și ale celor menționate la articolului 20 alineatul (4), „creditor" include un organism public care acționează în locul unei

persoane fizice căreia i se datorează întreținere sau un organism căruia trebuie să i se ramburseze prestațiile furnizate cu titlu de întreținere.

(2) Dreptul unui organism public de a acționa în locul unei persoane fizice căreia i se datorează întreținere sau de a solicita rambursarea prestațiilor furnizate creditorului cu titlu de întreținere se supune legislației aplicabile organismului respectiv.

(3) Un organism public poate solicita recunoașterea sau executarea:

(a) unei hotărâri pronunțate împotriva unui debitor la cererea unui organism public care solicită plata prestațiilor furnizate cu titlu de întreținere;

(b) unei hotărâri pronunțate între un creditor și un debitor privind valoarea prestațiilor furnizate creditorului cu titlu de întreținere.

(4) Organismul public care solicită recunoașterea sau executarea unei hotărâri trebuie să prezinte, la cerere, orice documente necesare pentru a face dovada drepturilor sale în temeiul alineatului (2), precum și a plății prestațiilor către creditor.

CAPITOLUL VIII

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 37

Cereri transmise direct autorităților competente

(1) Convenția nu exclude posibilitatea de a recurge la procedurile disponibile în dreptul intern al unui stat contractant care permit unei persoane (solicitantul) să sesizeze direct autoritatea competentă a acelui stat într-un domeniu reglementat de convenție, inclusiv, sub rezerva dispozițiilor articolului 18, în scopul obținerii sau modificării unei hotărâri în materie de întreținere.

(2) Articolul 14 alineatul (5) și articolul 17 litera (b) și dispozițiile din capitolele V, VI, VII și din prezentul capitol, cu excepția articolului 40 alineatul (2), a articolului 42, a articolului 43 alineatul (3), a articolului 44 alineatul (3), a articolelor 45 și 55, se aplică cu privire la o cerere de recunoaștere și executare transmisă direct unei autorități competente dintr-un stat contractant.

(3) În sensul alineatului (2), articolul 2 alineatul (1) litera (a) se aplică unei hotărâri care dispune acordarea de întreținere unei persoane vulnerabile, a cărei vârstă este superioară vârstei specificate la paragraful respectiv, atunci când o astfel de hotărâre a fost pronunțată înainte ca persoana în cauză să împlinească vârsta respectivă și prevedea acordarea întreținerii după acea vârstă pe motivul deficiențelor persoanei respective.

Articolul 38

Protecția datelor cu caracter personal

Datele cu caracter personal culese sau transmise în aplicarea convenției sunt utilizate numai în scopul pentru care au fost culese sau transmise.

Articolul 39

Confidențialitatea

Orice autoritate care prelucrează date asigură confidențialitatea acestor date în conformitate cu legislația în vigoare în statul său.

Articolul 40

Nedivulgarea informațiilor

(1) O autoritate nu poate divulga sau confirma informațiile culese sau transmise în aplicarea prezentei convenții în cazul în care consideră că acest lucru ar putea aduce atingere sănătății, siguranței sau libertății unei persoane.

(2) O hotărâre în acest sens luată de o autoritate centrală trebuie să fie avută în vedere de către o altă autoritate centrală, în special în cazurile de violență domestică.

(3) Prezentul articol nu împiedică în nici un fel culegerea și transmiterea de informații de către și între autorități, în măsura în care aceasta este necesară pentru executarea obligațiilor care decurg din prezenta convenție.

Articolul 41

Scutirea de legalizare

Nu este necesară nicio legalizare sau altă formalitate similară în contextul prezentei convenții.

Articolul 42

Împuternicire

Autoritatea centrală a statului solicitat poate cere solicitantului o împuternicire numai dacă acționează în numele acestuia în cadrul procedurilor judiciare sau al demersurilor efectuate pe lângă alte autorități, ori pentru a desemna un reprezentant care să acționeze în acest sens.

Articolul 43

Recuperarea cheltuielilor

(1) Recuperarea oricăror cheltuieli rezultate din aplicarea prezentei convenții nu are prioritate asupra recuperării pensiei de întreținere.

(2) Un stat poate recupera cheltuielile de la partea care cade în pretenții.

(3) În sensul unei cereri prevăzute la articolul 10 alineatul (1) litera (b) pentru recuperarea cheltuielilor de la o parte care cade în pretenții în conformitate cu alineatul (2), termenul „creditor" de la articolul 10 alineatul (1) include un stat.

(4) Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere articolului 8.

Articolul 44

Dispoziții privind limba

(1) Orice cerere și documentele anexate la [illegible] trebuie să fie în limba originală și trebuie însoțite de o traducere într-o limbă oficială a statului solicitat sau în altă limbă oficială pe care statul solicitat a indicat că o acceptă pentru [illegible] în conformitate cu articolul 63, cu excepția cazului în care autoritatea competentă a statului respectiv renunță la această cerință.

(2) Un stat contractant care are mai multe limbi oficiale şi nu poate, din raţiuni de drept intern, să accepte pe tot teritoriul său documente redactate într-una din aceste limbi, trebuie să precizeze, printr-o declaraţie efectuată în conformitate cu articolul 63, limba în care aceste documente sau traducerile acestora să fie redactate în vederea prezentării lor în părţile respective ale teritoriului său.

(3) Cu excepţia cazului în care autorităţile centrale convin altfel, orice alte comunicări între aceste autorităţi se efectuează într-o limbă oficială a statului solicitat sau în limba engleză sau franceză. Un stat contractant poate totuşi, formulând o rezervă în conformitate cu articolul 62, obiecta faţă de utilizarea limbii engleze sau franceze.

Articolul 45

Mijloace şi costuri de traducere

(1) În cazul cererilor prevăzute în capitolul III, autorităţile centrale pot conveni într-un caz determinat sau în general că traducerea într-o limbă oficială a statului solicitat poate fi făcută în statul solicitat din limba originală sau din orice altă limbă acceptată. În cazul în care nu se ajunge la un acord şi nu este posibil ca autoritatea centrală solicitantă să îndeplinească cerinţele de la articolul 44 alineatele (1) şi (2), atunci cererea şi documentele anexate la aceasta pot fi transmise cu traducerea în limba engleză sau franceză pentru a fi traduse apoi într-o limbă oficială a statului solicitat.

(2) Costul traducerii care decurge din aplicarea alineatului (1) este suportat de statul solicitant, cu excepţia cazului în care autorităţile centrale ale statelor în cauză convin altfel.

(3) Fără a aduce atingere articolului 8, autoritatea centrală solicitantă poate cere solicitantului să suporte costurile traducerii unei cereri şi a documentelor anexate la aceasta, cu excepţia cazului în care aceste costuri pot fi acoperite de sistemul său de asistenţă juridică.

Articolul 46

Sisteme de drept neunitare – interpretare

(1) În ceea ce priveşte un stat în care două sau mai multe sisteme de drept sau seturi de norme care au legătură cu domeniul reglementat de convenţie se aplică în unităţi teritoriale diferite:

(a) orice referire la legislaţia sau procedura unui stat este considerată ca reprezentând, după caz, o referire la legislaţia sau procedura în vigoare în unitatea teritorială respectivă;

(b) orice referire la o hotărâre obţinută, recunoscută, recunoscută şi executată, executată sau modificată în statul respectiv este considerată ca reprezentând, după caz, o referire la o hotărâre obţinută, recunoscută, recunoscută şi executată, executată sau modificată în unitatea teritorială respectivă;

(c) orice referire la o autoritate judiciară sau administrativă dintr-un stat este considerată ca reprezentând, după caz, o referire la o autoritate judiciară sau administrativă din unitatea teritorială respectivă;

(d) orice referire la autorităţile competente, la organismele publice sau la alte organisme ale unui stat este considerată ca reprezentând, după caz, o referire la autorităţile sau organismele autorizate să acţioneze în unitatea teritorială respectivă;

(e) orice referire la reşedinţa sau la reşedinţa obişnuită din statul respectiv este considerată ca reprezentând, după caz, o referire la reşedinţa sau la reşedinţa obişnuită din unitatea teritorială respectivă;

(f) orice referire la localizarea bunurilor în statul respectiv este considerată ca reprezentând, după caz, o referire la localizarea bunurilor în unitatea teritorială respectivă;

(g) orice referire la un acord de reciprocitate în vigoare într-un stat este considerată ca reprezentând, după caz, o referire la un acord de reciprocitate în vigoare în unitatea teritorială respectivă;

(h) orice referire la asistenţă juridică gratuită în statul respectiv este considerată ca reprezentând, după caz, o referire la asistenţa juridică gratuită în unitatea teritorială respectivă;

(i) orice referire la o convenţie de întreţinere încheiată într-un stat este considerată ca reprezentând, după caz, o referire la o convenţie de întreţinere încheiată în unitatea teritorială respectivă;

(j) orice referire la recuperarea costurilor de către un stat este considerată ca reprezentând, după caz, o referire la recuperarea costurilor de către unitatea teritorială respectivă.

(2) Prezentul articol nu se aplică unei organizaţii regionale de integrare economică.

Articolul 47

Sisteme de drept neunitare – reguli materiale

(1) Un stat contractant cu două sau mai multe unităţi teritoriale în care se aplică sisteme diferite de drept nu este obligat să aplice prezenta convenţie în situaţiile care implică exclusiv aceste unităţi teritoriale diferite.

(2) O autoritate competentă dintr-o unitate teritorială a unui stat contractant cu două sau mai multe unităţi teritoriale, în care se aplică sisteme diferite de drept, nu este obligată să recunoască sau să execute o hotărâre din alt stat contractant doar pentru că hotărârea a fost recunoscută sau executată în altă unitate teritorială a aceluiaşi stat contractant în temeiul prezentei convenţii.

(3) Prezentul articol nu se aplică unei organizaţii regionale de integrare economică.

Articolul 48

Coordonarea cu Convenţiile de la Haga anterioare privind obligaţiile de întreţinere

În relaţiile dintre statele contractante, prezenta convenţie înlocuieşte, sub rezerva aplicării articolului 56 alineatul (2), Convenţia de la Haga din 2 octombrie 1973 privind recunoaşterea şi executarea hotărârilor privind obligaţiile de întreţinere şi Convenţia de la Haga din 15 aprilie 1958 privind recunoaşterea şi executarea hotărârilor privind obligaţiile de întreţinere faţă de copii, în măsura în care domeniile de aplicare ale prezentei convenţii.

Articolul 49

Coordonarea cu Convenția de la New York din 1956

În relațiile dintre statele contractante, prezenta convenție înlocuiește Convenția Națiunilor Unite privind obținerea pensiei de întreținere în străinătate din 20 iunie 1956, în măsura în care domeniul său de aplicare între aceste state coincide cu domeniul de aplicare al prezentei convenții.

Articolul 50

Relația cu convențiile de la Haga anterioare privind notificarea sau comunicarea actelor și obținerea de probe

Prezenta convenție nu afectează Convenția de la Haga din 1 martie 1954 privind procedura civilă, Convenția de la Haga din 15 noiembrie 1965 privind notificarea sau comunicarea în străinătate a documentelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială și Convenția de la Haga din 18 martie 1970 privind obținerea de probe în străinătate în materie civilă sau comercială.

Articolul 51

Coordonarea cu instrumentele și acordurile suplimentare

(1) Prezenta convenție nu afectează nici un instrument internațional încheiat înaintea prezentei convenții la care statele contractante sunt părți și care conține dispoziții privind domeniile reglementate de prezenta convenție.

(2) Orice stat contractant poate încheia cu unul sau mai multe state contractante acorduri care conțin dispoziții privind domeniile reglementate de convenție, în vederea îmbunătățirii aplicării convenției între aceste state, cu condiția ca astfel de acorduri să fie compatibile cu obiectul și scopul convenției și să nu afecteze, în relația acestor state cu alte state contractante, aplicarea dispozițiilor convenției. Statele care au încheiat un astfel de acord transmit o copie depozitarului convenției.

(3) Alineatele (1) și (2) se aplică, de asemenea, acordurilor de reciprocitate și legilor uniforme întemeiate pe legăturile speciale între statele în cauză.

(4) Prezenta convenție nu afectează aplicarea instrumentelor unei organizații regionale de integrare economică care este parte la prezenta convenție, adoptate după încheierea convenției, privind domenii reglementate de convenție, cu condiția ca aceste instrumente să nu afecteze, în relația statelor membre ale organizației regionale de integrare economică cu alte state contractante, aplicarea dispozițiilor convenției. În ceea ce privește recunoașterea sau executarea hotărârilor între statele membre ale organizației regionale de integrare economică, convenția nu afectează normele organizației regionale de integrare economică, indiferent dacă au fost adoptate înainte sau după încheierea convenției.

Articolul 52

Regula eficacității maxime

(1) Prezenta convenție nu împiedică aplicarea unui acord, înțelegeri sau instrument internațional în vigoare între statul solicitant și statul solicitat sau a unui acord de reciprocitate în vigoare în statul solicitat care prevede:

(a) temeiuri mai extinse pentru recunoașterea hotărârilor în materie de întreținere, fără a aduce atingere articolului 22 litera (f) din convenție;

(b) proceduri simplificate, mai rapide privind o cerere de recunoaștere sau de recunoaștere și executare a hotărârilor în materie de întreținere;

(c) o asistență juridică mai favorabilă decât cea prevăzută la articolele 14-17; sau

(d) proceduri care permit unui solicitant dintr-un stat solicitant să transmită o cerere direct autorității centrale a statului solicitat.

(2) Prezenta convenție nu împiedică aplicarea unei legi în vigoare în statul solicitat care prevede dispoziții mai eficiente, astfel cum se menționează la alineatul (1) literele (a)-(c). Cu toate acestea, în ceea ce privește procedurile simplificate, mai rapide, menționate la alineatul (1) litera (b), acestea trebuie să fie compatibile cu protecția oferită părților în temeiul articolelor 23 și 24, în special în ceea ce privește drepturile părților de a fi înștiințate în mod corespunzător cu privire la proceduri, de a li se da posibilitatea adecvată să-și prezinte pozițiile, precum și cu privire la efectele unei contestații sau căi de atac.

Articolul 53

Interpretare uniformă

În interpretarea prezentei convenții, se ia în considerare caracterul său internațional și necesitatea de a promova uniformitatea aplicării sale.

Articolul 54

Evaluarea funcționării practice a convenției

(1) Secretarul general al Conferinței de drept internațional privat de la Haga convoacă, la intervale regulate, o comisie specială care să evalueze funcționarea practică a convenției și să încurajeze bunele practici în temeiul convenției.

(2) În scopul respectivei evaluări, statele contractante cooperează cu Biroul permanent al Conferinței de drept internațional privat de la Haga în ceea ce privește culegerea de informații, inclusiv de date statistice și de jurisprudență, referitoare la funcționarea practică a convenției.

Articolul 55

Modificarea formularelor

(1) Formularele anexate la prezenta convenție pot fi modificate printr-o hotărâre a unei comisii speciale convocate de secretarul general al Conferinței de drept internațional privat de la Haga, la care toate statele contractante și statele membre sunt invitați. Propunerea de modificare a formularelor este inclusă pe agenda reuniunii.

(2) Modificările adoptate de statele contractante prezente în cadrul comisiei speciale intră în vigoare pentru toate statele contractante în prima zi din a şaptea lună calendaristică ulterioară datei comunicării lor de către depozitar tuturor statelor contractante.

(3) În timpul perioadei prevăzute la alineatul (2), orice stat contractant poate formula o rezervă referitoare la modificare prin intermediul unei notificări în scris adresate depozitarului, în conformitate cu articolul 62. Statul care formulează o astfel de rezervă este tratat, până la retragerea rezervei, ca stat care nu e parte la prezenta convenţie cu privire la modificarea respectivă.

Articolul 56

Dispoziţii tranzitorii

(1) Convenţia se aplică în toate cazurile în care:

(a) o solicitare efectuată în temeiul articolului 7 sau o cerere prezentată în temeiul capitolului III a fost primită de autoritatea centrală din statul solicitat după intrarea în vigoare a convenţiei între statul solicitant şi statul solicitat;

(b) o solicitare directă de recunoaştere şi executare a fost primită de autoritatea competentă din statul solicitat după intrarea în vigoare a convenţiei între statul de origine şi statul solicitat.

(2) În ceea ce priveşte recunoaşterea şi executarea hotărârilor între statele contractante la prezenta convenţie care sunt, de asemenea, părţi la oricare dintre convenţiile de la Haga în materie de întreţinere menţionate la articolul 48, în cazul în care condiţiile de recunoaştere şi executare prevăzute de prezenta convenţie împiedică recunoaşterea şi executarea unei hotărâri pronunţate în statul de origine înainte de intrarea în vigoare a prezentei convenţii pentru statul respectiv, care altfel ar fi fost recunoscută şi executată în conformitate cu clauzele convenţiei care era în vigoare în momentul pronunţării hotărârii, se aplică condiţiile convenţiei respective.

(3) Statul solicitat nu este obligat, în temeiul prezentei convenţii, să execute o hotărâre sau o convenţie de întreţinere cu privire la plăţi a căror scadenţă a fost anterioară datei la care a intrat în vigoare convenţia între statul de origine şi statul solicitat, cu excepţia obligaţiilor de întreţinere faţă de o persoană care nu a împlinit 21 de ani, care decurg dintr-o relaţie părinte-copil.

Articolul 57

Furnizarea de informaţii privind legile, procedurile şi serviciile

(1) Înainte ca instrumentul său de ratificare sau aderare să fie depus sau ca o declaraţie să fie transmisă în conformitate cu articolul 61 din convenţie, un stat contractant furnizează Biroului permanent al Conferinţei de drept internaţional privat de la Haga:

(a) o descriere a normelor şi procedurilor sale interne în materie de obligaţii de întreţinere;

(b) o descriere a măsurilor pe care le va lua pentru a se conforma obligaţiilor prevăzute la articolul 6;

(c) o descriere a modului în care va oferi solicitanţilor acces efectiv la proceduri, în conformitate cu dispoziţiile de la articolul 14;

(d) o descriere a normelor şi a procedurilor interne de executare, inclusiv a oricăror restricţii privind executarea, în special a normelor de protecţie a debitorului şi a termenelor de prescripţie;

(e) orice precizare menţionată la articolul 25 alineatul (1) litera (b) şi alineatul (3).

(2) Statele contractante pot, atunci când îşi îndeplinesc obligaţiile care decurg din dispoziţiile de la alineatul (1), să folosească un formular de profil de ţară recomandat şi publicat de Conferinţa de drept internaţional privat de la Haga.

(3) Informaţiile sunt actualizate de statele contractante.

CAPITOLUL IX

DISPOZIŢII FINALE

Articolul 58

Semnarea, ratificarea şi aderarea

(1) Convenţia este deschisă pentru semnare de către statele care erau membre ale Conferinţei de drept internaţional privat de la Haga la momentul celei de-a douăzeci şi una sesiuni a conferinţei şi de către celelalte state care au participat la sesiunea respectivă.

(2) Convenţia este ratificată, acceptată sau aprobată, iar instrumentele de ratificare, acceptare sau aprobare sunt depuse la Ministerul Afacerilor Externe al Regatului Ţărilor de Jos care este depozitarul convenţiei.

(3) Orice alt stat sau organizaţie regională de integrare economică poate adera la convenţie după ce aceasta a intrat în vigoare, în conformitate cu articolul 60 alineatul (1).

(4) Instrumentul de aderare se depune la depozitarul convenţiei.

(5) Aderarea nu are efecte decât în raporturile dintre statul care aderă şi statele contractante care nu au ridicat obiecţii la aderarea sa în termen de 12 luni de la data notificării menţionate la articolul 65. O asemenea obiecţie poate fi ridicată, de asemenea, de către orice stat cu ocazia ratificării, acceptării sau aprobării convenţiei de către respectivul stat, ulterior aderării. Aceste obiecţii sunt notificate depozitarului.

Articolul 59

Organizaţiile regionale de integrare economică

(1) O organizaţie regională de integrare economică, care este alcătuită exclusiv din state suverane şi care are competenţă în unele dintre domeniile reglementate de prezenta convenţie sau în toate aceste domenii, poate, în mod similar, semna, accepta, aproba sau adera la prezenta convenţie. În acest caz, organizaţia regională de integrare economică are drepturile şi obligaţiile unui stat contractant, în măsura în care organizaţia are competenţă în domeniile reglementate de convenţie.

(2) În momentul semnării, acceptării, aprobării sau aderării, organizația regională de integrare economică notifică în scris depozitarul cu privire la domeniile reglementate de prezenta convenție în legătură cu care statele membre și-au transferat competența organizației respective. Organizația notifică fără întârziere depozitarul, în scris, cu privire la orice modificări ale competenței sale, astfel cum se precizează în cea mai recentă notificare efectuată în temeiul prezentului alineat.

(3) La momentul semnării, acceptării, aprobării sau aderării, o organizație regională de integrare economică poate declara, în conformitate cu articolul 63, că își exercită competența asupra tuturor domeniilor reglementate de prezenta convenție și că statelor membre care și-au transferat competența către organizația regională de integrare economică cu privire la domeniul respectiv le revin obligații în temeiul prezentei convenții ca urmare a semnării, acceptării, aprobării sau aderării la organizația respectivă.

(4) În scopul intrării în vigoare a prezentei convenții, orice instrument depus de o organizație regională de integrare economică este luat în considerare numai în cazul în care organizația regională de integrare economică dă o declarație în conformitate cu alineatul (3).

(5) Orice referire din prezenta convenție la un „stat contractant" sau „stat" se aplică, de asemenea, după caz, unei organizații regionale de integrare economică care este parte la convenție. În cazul unei declarații efectuate de o organizație regională de integrare economică, în conformitate cu alineatul (3), orice referire la un „stat contractant" sau „stat" din prezenta convenție se aplică, după caz, și statelor membre relevante ale organizației.

Articolul 60

Intrarea în vigoare

(1) Convenția intră în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării unui termen de trei luni de la depunerea celui de-al doilea instrument de ratificare, acceptare sau aprobare menționat la articolul 58.

(2) Prin urmare, convenția intră în vigoare:

(a) pentru fiecare stat sau organizație regională de integrare economică menționată la articolul 59 alineatul (1) care o ratifică, o acceptă, o aprobă sau aderă la aceasta ulterior, în prima zi a lunii următoare expirării unui termen de trei luni de la depunerea instrumentului său de ratificare, acceptare sau aprobare;

(b) pentru fiecare stat sau organizație regională de integrare economică menționată la articolul 58 alineatul (3) în ziua următoare încheierii termenului în care puteau fi ridicate obiecții în conformitate cu articolul 58 alineatul (5);

(c) pentru o unitate teritorială la care a fost extins domeniul de aplicare a convenției, în conformitate cu articolul 61, în prima zi a lunii următoare expirării unui termen de trei luni de la notificarea menționată la respectivul articol.

Articolul 61

Declarații privind sistemele de drept neunitare

(1) Dacă un stat este alcătuit din două sau mai multe unități teritoriale, în care se aplică sisteme de drept diferite cu privire la materiile reglementate de convenție, acesta poate declara, în momentul semnării, ratificării, acceptării, aprobării sau aderării, în conformitate cu articolul 63, că prezenta convenție se aplică tuturor unităților sale teritoriale sau doar uneia sau unora dintre acestea și își poate modifica oricând declarația efectuând o nouă declarație.

(2) Aceste declarații sunt notificate depozitarului convenției și indică explicit unitățile teritoriale cărora li se aplică convenția.

(3) În cazul în care un stat nu face nici o declarație în temeiul prezentului articol, convenția se aplică tuturor unităților teritoriale ale statului respectiv.

(4) Prezentul articol nu se aplică unei organizații regionale de integrare economică.

Articolul 62

Rezerve

(1) Orice stat contractant poate, cel târziu în momentul ratificării, acceptării, aprobării sau aderării ori în momentul efectuării unei declarații în temeiul articolului 61, să formuleze una sau mai multe rezerve prevăzute la articolul 2 alineatul (2), la articolul 20 alineatul (2), la articolul 30 alineatul (8), la articolul 44 alineatul (3) și la articolul 55 alineatul (3). Nicio altă rezervă nu este admisă.

(2) Orice stat poate, în orice moment, să retragă o rezervă pe care a formulat-o. Această retragere este notificată depozitarului convenției.

(3) Rezerva încetează să producă efecte în prima zi a celei de-a treia luni calendaristice de la notificarea menționată la alineatul (2).

(4) Rezervele formulate în temeiul prezentului articol nu sunt reciproce, cu excepția rezervei menționate la articolul 2 alineatul (2).

Articolul 63

Declarații

(1) Declarațiile menționate la articolul 2 alineatul (3), la articolul 11 alineatul (1) litera (g), la articolul 16 alineatul (1), la articolul 24 alineatul (1), la articolul 30 alineatul (7), la articolul 44 alineatele (1) și (2), la articolul 59 alineatul (3) și la articolul 61 alineatul (1) pot fi efectuate în momentul semnării, ratificării, acceptării, aprobării sau aderării ori în orice alt moment ulterior și pot fi modificate sau retrase în orice moment.

(2) Declarațiile, modificările și retragerile sunt notificate depozitarului.

(3) O declarație efectuată în momentul semnării, ratificării, acceptării, aprobării sau aderării produce efecte concomitent cu intrarea în vigoare a prezentei convenții pentru statul în cauză.

(4) O declarație efectuată la o dată ulterioară și orice modificare sau retragere a unei declarații intră produce efecte din prima zi a lunii care urmează expirării celor trei luni ulterioare datei la care este primită notificarea de către depozitar.

MINISTERUL MUNCII PROTECȚIEI SOCIALE AL REPUBLICII MOLDOVA IDNO 1021601600115

Articolul 64

Denunțare

(1) Orice stat contractant poate denunța convenția printr-o notificare adresată, în scris, depozitarului. Denunțarea poate fi limitată la anumite unități teritoriale ale unui stat care cuprinde mai multe unități teritoriale și căruia i se aplică prezenta convenție.

(2) Denunțarea produce efecte din prima zi a lunii care urmează expirării celor douăsprezece luni ulterioare datei primirii notificării de către depozitar. Atunci când în notificare se specifică un termen mai lung pentru producerea de efecte a denunțării, aceasta produce efecte de la expirarea termenului mai lung ulterior datei la care notificarea a fost primită de depozitar.

Articolul 65

Notificare

Depozitarul notifică membrii Conferinței de drept internațional privat de la Haga, precum și alte state și organizații regionale de integrare economică care au semnat, au ratificat, au acceptat, au aprobat sau au aderat la convenție, în conformitate cu articolele 58 și 59, cu privire la următoarele aspecte:

(a) semnările, ratificările, acceptările și aprobările menționate la articolele 58 și 59;

(b) aderările și obiecțiile la aderări menționate la articolul 58 alineatele (3) și (5) și la articolul 59;

(c) data la care convenția intră în vigoare în conformitate cu articolul 60;

(d) declarațiile menționate la articolul 2 alineatul (3), la articolul 11 alineatul (1) litera (g), la articolul 16 alineatul (1), la articolul 24 alineatul (1), la articolul 30 alineatul (7), la articolul 44 alineatele (1) și (2), la articolul 59 alineatul (3) și la articolul 61 alineatul (1);

(e) acordurile menționate la articolul 51 alineatul (2);

(f) rezervele menționate la articolul 2 alineatul (2), la articolul 20 alineatul (2), la articolul 30 alineatul (8), la articolul 44 alineatul (3) și la articolul 55 alineatul (3), precum și retragerile menționate la articolul 62 alineatul (2);

(g) denunțările menționate la articolul 64.

Drept care, subsemnații, pe deplin împuterniciți, au semnat prezenta convenție.

Întocmită la Haga, la 23 noiembrie doua mii șapte, în limbile engleză și franceză, ambele texte fiind în egală măsură autentice, într-un singur exemplar care este depus la arhivele guvernului Regatului Țărilor de Jos, o copie certificată a convenției fiind trimisă, pe căi diplomatice, fiecărui membru al Conferinței de drept internațional privat de la Haga cu ocazia celei de-a 21-a sesiuni a acesteia, precum și fiecăruia dintre celelalte state care au participat la sesiunea respectivă.

MINISTERUL MUNCII PROTECȚIEI SOCIALE AL REPUBLICII MOLDOVA 1021601000115 ONO

ANEXA 1

Formular de transmitere prevăzut la articolul 12 alineatul (2)

AVIZ DE CONFIDENȚIALITATE ȘI PRIVIND PROTECȚIA DATELOR CU CARACTER PERSONAL

Datele cu caracter personal culese sau transmise în aplicarea convenției sunt utilizate numai în scopul pentru care au fost culese sau transmise. Orice autoritate care prelucrează astfel de date asigură confidențialitatea acestora, în conformitate cu legislația în vigoare în statul său.

O autoritate nu poate divulga sau confirma informațiile culese sau transmise în aplicarea prezentei convenții în cazul în care consideră că acest lucru ar putea aduce atingere sănătății, siguranței sau libertății unei persoane, în conformitate cu articolul 40.

☐ O hotărâre de nedivulgare a fost adoptată de o autoritate centrală în conformitate cu articolul 40.

1. Autoritatea centrală solicitantă

   (a) Adresă: .....

   (b) Număr de telefon .....

   (c) Număr de fax .....

   (d) E-mail .....

   (e) Număr de referință .....

2. Persoana de contact în statul solicitant

   (a) Adresă (dacă este diferită) .....

   (b) Număr de telefon (dacă este diferit) .....

   (c) Număr de fax (dacă este diferit) .....

   (d) E-mail (dacă este diferit) .....

   (e) Limbă (limbi) .....

3. Autoritatea centrală solicitată .....

   Adresă .....

4. Date privind solicitantul:

   (a) Nume: .....

   (b) Prenume: .....

   (c) Data nașterii: ..... (zz/ll/aaaa)

   sau

   (a) Denumirea organismului public .....

5. Date privind persoana (persoanele) pentru care este solicitată sau căreia (cărora) trebuie să i (li) se plătească întreținerea

   (a) ☐ Persoana este aceeași cu solicitantul identificat la punctul 4.

   (b) (i) Nume: .....

   Prenume: .....

   Data nașterii: ..... (zz/ll/aaaa)

   (ii) Nume: .....

   Prenume: .....

   Data nașterii: ..... (zz/ll/aaaa)

   (iii) Nume: .....

   Prenume: .....

   Data nașterii: ..... (zz/ll/aaaa)

6. Date privind debitorul (1)

   (a) ☐ Persoana este aceeași cu solicitantul identificat la punctul 4.

(1) În conformitate cu articolul 3 din convenție, debitor înseamnă orice persoană care datorează sau se pretinde că datorează întreținere.

(b) Nume: .....

(c) Prenume: .....

(d) Data naşterii: ..... (zz/ll/aaaa)

7. Prezentul formular de transmitere se referă şi este însoţit de o cerere menţionată la:

☐ Articolul 10 alineatul (1) litera (a)

☐ Articolul 10 alineatul (1) litera (b)

☐ Articolul 10 alineatul (1) litera (c)

☐ Articolul 10 alineatul (1) litera (d)

☐ Articolul 10 alineatul (1) litera (e)

☐ Articolul 10 alineatul (1) litera (f)

☐ Articolul 10 alineatul (2) litera (a)

☐ Articolul 10 alineatul (2) litera (b)

☐ Articolul 10 alineatul (2) litera (c)

8. Următoarele documente sunt anexate la cerere:

(a) În sensul unei cereri prevăzute la articolului 10 alineatul (1) litera (a) şi:

În conformitate cu articolul 25:

☐ Textul integral al hotărârii [articolul 25 alineatul (1) litera (a)];

☐ Un rezumat sau extras al hotărârii, redactat de autoritatea competentă din statul de origine [articolul 25 alineatul (3) litera (b)] (dacă este cazul);

☐ Un document care să ateste faptul că hotărârea este executorie în statul de origine şi, în cazul unei hotărâri a unei autorităţi administrative, un document care să ateste faptul că cerinţele de la articolul 19 alineatul (3) sunt îndeplinite, cu excepţia cazului în care statul respectiv a precizat, în conformitate cu articolul 57, faptul că hotărârile autorităţilor sale administrative îndeplinesc întotdeauna respectivele cerinţe [articolul 25 alineatul (1) litera (b)] sau în cazul în care este aplicabil articolul 25 alineatul (3) litera (c);

☐ În cazul în care partea împotriva căreia se îndreaptă cererea nu s-a înfăţişat şi nici nu a fost reprezentată în cadrul procedurii din statul de origine, un document sau documente care să ateste, după caz, că partea respectivă a fost înştiinţată în mod corespunzător cu privire la procedură şi a avut posibilitatea să-şi prezinte poziţia, sau că aceasta a fost înştiinţată în mod corespunzător cu privire la hotărâre şi a avut posibilitatea să o conteste sau să o atace în fapt şi în drept [articolul 25 alineatul (1) litera (c)];

☐ Dacă este necesar, un document care să indice valoarea restanţelor şi data la care a fost efectuat calculul [articolul 25 alineatul (1) litera (d)];

☐ Dacă este necesar, un document care să furnizeze informaţiile necesare pentru efectuarea calculelor corespunzătoare în cazul unei hotărâri care prevede ajustarea automată prin indexare [articolul 25 alineatul (1) litera (e)]

☐ Dacă este necesar, documente care să indice în ce măsură solicitantul a beneficiat de asistenţă juridică gratuită în statul de origine [articolul 25 alineatul (1) litera (f)];

În conformitate cu articolul 30 alineatul (3):

☐ textul integral al convenţiei de întreţinere [articolul 30 alineatul (3) litera (a)];

☐ un document care să precizeze că respectiva convenţie de întreţinere este executorie ca hotărâre în statul de origine [articolul 30 alineatul (3) litera (b)];

☐ orice alte documente care însoţesc cererea [de exemplu, dacă este necesar, un document în sensul articolului 36 alineatul (4)]:

.....

.....

(b) În sensul unei cereri prevăzute la articolul 10 alineatul (1) literele (b), (c), (d), (e), (f) şi alineatul (2) literele (a), (b) sau (c), următorul număr de documente justificative (exceptând formularul de transmitere şi cererea în sine), în conformitate cu articolul 11 alineatul (3):

☐ articolul 10 alineatul (1) litera (b) .....;

☐ articolul 10 alineatul (1) litera (c) .....;

☐ articolul 10 alineatul (1) litera (d) .....;

☐ articolul 10 alineatul (1) litera (e) .....;

☐ articolul 10 alineatul (1) litera (f) .....;

☐ articolul 10 alineatul (2) litera (a) .....;

☐ articolul 10 alineatul (2) litera (b) .....;

☐ articolul 10 alineatul (2) litera (c) .....;

Numele: ..... (cu majuscule)

Data: ..... (zz/ll/aaaa)

Reprezentantul autorizat al autorității centrale

ANEXA 2

Formular de confirmare de primire prevăzut la articolul 12 alineatul (3)

AVIZ DE CONFIDENȚIALITATE ȘI PRIVIND PROTECȚIA DATELOR CU CARACTER PERSONAL

Datele cu caracter personal culese sau transmise în aplicarea convenției sunt utilizate numai în scopul pentru care au fost culese sau transmise. Orice autoritate care prelucrează astfel de date asigură confidențialitatea acestora, în conformitate cu legislația în vigoare în statul său.

O autoritate nu poate divulga sau confirma informațiile culese sau transmise în aplicarea prezentei convenții în cazul în care consideră că acest lucru ar putea aduce atingere sănătății, siguranței sau libertății unei persoane, în conformitate cu articolul 40.

☐ O hotărâre de nedivulgare a fost adoptată de o autoritate centrală în conformitate cu articolul 40.

1. Autoritatea centrală solicitată

   a. Adresă .....

   b. Numărul de telefon .....

   c. Număr de fax .....

   d. E-mail .....

   e. Număr de referință .....

2. Persoana de contact în statul solicitat

   a. Adresă (dacă este diferită) .....

   b. Număr de telefon (dacă este diferit) .....

   c. Număr de fax (dacă este diferit) .....

   d. E-mail (dacă este diferit) .....

   e. Limbă (limbi) .....

3. Autoritatea centrală solicitantă .....

   Persoana de contact .....

   Adresă .....

   .....

4. Autoritatea centrală solicitată confirmă primirea la data de ..... (zz/ll/aaaa) a formularului de transmitere de la autoritatea centrală solicitantă (număr de referință .....; din data de ..... (zz/ll/aaaa) privind următoarea cerere în temeiul:

   ☐ Articolului 10 alineatul (1) litera (a)

   ☐ Articolului 10 alineatul (1) litera (b)

   ☐ Articolului 10 alineatul (1) litera (c)

   ☐ Articolului 10 alineatul (1) litera (d)

   ☐ Articolului 10 alineatul (1) litera (e)

   ☐ Articolului 10 alineatul (1) litera (f)

   ☐ Articolului 10 alineatul (2) litera (a)

   ☐ Articolului 10 alineatul (2) litera (b)

   ☐ Articolului 10 alineatul (2) litera (c)

Numele solicitantului: .....

Numele persoanei (persoanelor) pentru care este solicitată sau căreia (cărora) trebuie să i (li) se plătească întreținerea:

.....

.....

Numele debitorului: .....

5. Primele demersuri ale autorității centrale solicitate:

☐ Dosarul este complet și este în curs de examinare

☐ A se vedea raportul anexat privind stadiul în care se află cererea

☐ Raportul privind stadiul în care se află cererea urmează să fie transmis

☐ Vă rugăm să furnizați următoarele informații și/sau documente suplimentare:

.....

.....

☐ Autoritatea centrală solicitată refuză să soluționeze prezenta cerere întrucât este evident că cerințele convenției nu sunt îndeplinite [articolul 12 alineatul (8)]. Motivele:

☐ sunt prezentate în documentul atașat

☐ vor fi prezentate într-un document care urmează să fie transmis

Autoritatea centrală solicitată cere autorității centrale solicitante să o informeze cu privire la orice modificare intervenită privind stadiul cererii.

Numele: ..... (cu majuscule)

Data: ..... (zz/ll/aaaa)

Reprezentant autorizat al autorității centrale

Prin prezenta confirm că textul alăturat este o copie a traducerii oficiale de pe Convenţia privind obţinerea pensiei de întreţinere în străinătate pentru copii şi alţi membri ai familiei, încheiată la Haga, la 23 noiembrie 2007, copia certificată a căruia este depozitată la Arhiva Tratatelor a Ministerului Afacerilor Externe.

Anatol CEBUC
Şef al Direcţiei Drept Internaţional a
Ministerului Afacerilor Externe

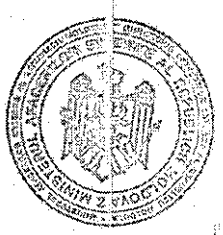

P01204

PROTOCOL
privind legea aplicabilă obligaţiilor de întreţinere

Haga, 23 noiembrie 2007

TRADUCERE OFICIALĂ

ANEXĂ

TRADUCERE

PROTOCOL

privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere

Statele semnatare ale prezentului protocol,

Dorind stabilirea unor dispoziții comune privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere,

Dorind modernizarea Convenției de la Haga din 24 octombrie 1956 privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere față de copii și a Convenției de la Haga din 2 octombrie 1973 privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere,

Dorind dezvoltarea unor norme generale privind legea aplicabilă care să completeze Convenția de la Haga din 23 noiembrie 2007 privind recuperarea internațională a pensiei alimentare și a altor tipuri de întreținere familială,

Au decis să încheie un protocol în acest scop și au convenit asupra următoarelor dispoziții:

Articolul 1

Domeniul de aplicare

(1) Prezentul protocol determină legea aplicabilă obligațiilor de întreținere care decurg dintr-o relație de familie, rudenie, căsătorie sau alianță, inclusiv obligația de întreținere față de un copil indiferent de starea civilă a părinților.

(2) Deciziile adoptate în aplicarea prezentului protocol nu aduc atingere existenței niciuneia dintre relațiile menționate la alineatul (1).

Articolul 2

Aplicare universală

Prezentul protocol se aplică și în situația în care legea aplicabilă este cea a unui stat necontractant.

Articolul 3

Regula generală privind legea aplicabilă

(1) Obligațiilor de întreținere li se aplică legea statului în care creditorul își are reședința obișnuită, cu excepția cazurilor în care prezentul protocol dispune altfel.

(2) În cazul unei schimbări a reședinței obișnuite a creditorului, legea statului în care se află noua sa reședință obișnuită se aplică din momentul în care intervine schimbarea.

Articolul 4

Reguli speciale care favorizează anumiți creditori

(1) Următoarele dispoziții se aplică în cazul obligațiilor de întreținere datorate:

(a) de părinți copiilor;

(b) de persoane, altele decât părinții, persoanelor care nu au împlinit încă douăzeci și unu de ani, cu excepția obligațiilor care decurg din relațiile menționate la articolul 5; precum și

(c) de copii părinților.

(2) În cazul în care, în temeiul legii menționate la articolul 3, creditorul nu poate obține întreținere de la debitor, se aplică legea forului.

(3) Fără a aduce atingere articolului 3, în cazul în care creditorul a sesizat autoritatea competentă din statul în care debitorul își are reședința obișnuită, se aplică legea forului. Cu toate acestea, în cazul în care, în temeiul respectivei legi, creditorul nu poate obține întreținere de la debitor, se aplică legea statului în care creditorul își are reședința obișnuită.

(4) În cazul în care, în temeiul legislației menționate la articolul 3 și la alineatele (2) și (3) ale prezentului articol, creditorul nu poate obține întreținere de la debitor, se aplică legea statului a cărui cetățenie comună o au ambii, în cazul în care aceștia au aceeași cetățenie.

Articolul 5

Regula specială cu privire la soți și foști soți

În cazul unei obligații de întreținere între soți, foști soți sau părți la o căsătorie care a fost anulată, articolul 3 nu se aplică în cazul în care una dintre părți obiectează, iar legea unui alt stat, în special cea a statului ultimei lor reședințe comune, are o legătură mai strânsă cu căsătoria. Într-un astfel de caz se aplică legea celuilalt stat.

Articolul 6

Regula specială privind apărarea

În cazul altor obligații de întreținere decât cele pentru copii care decurg din relația părinte-copil, și cele menționate la articolul 5, debitorul poate contesta creanța creditorului pe motiv că nici legea statului în care debitorul își are reședința obișnuită și nici legea statului a cărui cetățenie o au ambele părți, în cazul în care aceștia au aceeași cetățenie, prevăd o obligație de întreținere în ceea ce îl privește.

Articolul 7

Desemnarea legii aplicabile în sensul unei proceduri speciale

(1) Fără a aduce atingere articolelor de la 3 la 6, numai în scopul unei proceduri speciale într-un anumit stat, creditorul și debitorul întreținerii pot desemna în mod expres legea statului în cauză ca fiind legea aplicabilă unei obligații de întreținere.

(2) O desemnare anterioară începerii unei astfel de proceduri se efectuează sub forma unui acord semnat de ambele părți, în scris sau înregistrat pe orice suport, al cărui conținut este accesibil astfel încât să poată fi utilizat pentru trimiteri ulterioare.

Articolul 8

Desemnarea legii aplicabile

(1) Fără a aduce atingere articolelor de la 3 la 6, creditorul și debitorul întreținerii pot desemna oricând una dintre următoarele legi ca fiind legea aplicabilă unei obligații de întreținere:

(a) legea oricărui stat a cărui cetățenie o are una dintre părți la data desemnării;

(b) legea statului reședinței obișnuite a uneia dintre părți la data desemnării;

(c) legea desemnată de părți ca fiind aplicabilă sau legea care se aplică în fapt regimului de proprietate al bunurilor lor;

(d) legea desemnată de părți ca fiind aplicabilă sau legea care se aplică în fapt divorțului sau separării lor legale.

(2) Un astfel de acord se încheie în scris sau este înregistrat pe orice suport, informațiile conținute în acord fiind accesibile astfel încât să poată fi utilizate pentru trimiteri ulterioare, și este semnat de ambele părți.

(3) Alineatul (1) nu se aplică obligațiilor de întreținere cu privire la o persoană sub vârsta de optsprezece ani sau la un adult care, din cauza unei deficiențe sau a unei insuficiențe a capacităților personale, nu își poate apăra interesele.

(4) Fără a aduce atingere legii desemnate de părți în conformitate cu alineatul (1), posibilitatea creditorului de a renunța sau nu la dreptul său la întreținere se stabilește în temeiul legii statului în care creditorul își are reședința obișnuită la data desemnării.

(5) Cu excepția cazurilor în care la data desemnării părțile au fost informate pe deplin și conștiente de consecințele desemnării stabilite de ele, legea desemnată de părți nu se aplică atunci când aplicarea respectivei legi ar avea în mod evident consecințe incorecte sau inechitabile pentru oricare dintre părți.

Articolul 9

„Domiciliu" în loc de „cetățenie"

Un stat care are conceptul de „domiciliu" ca factor comun în domeniul dreptului familiei poate informa Biroul permanent al Conferinței de la Haga privind dreptul internațional privat că, în ceea ce privește cauzele cu privire la care sunt sesizate autoritățile sale, termenul „cetățenie" de la articolele 4 și 6 se înlocuiește cu „domiciliu", astfel cum este definit în statul în cauză.

Articolul 10

Organisme publice

În ceea ce privește dreptul unei instituții publice de a solicita rambursarea unei prestații furnizate creditorului în locul întreținerii se aplică legea care reglementează acel organism.

Articolul 11

Domeniul de aplicare al legii aplicabile

Legea aplicabilă obligației de întreținere stabilește, *inter alia*:

(a) dacă, în ce măsură și de la cine poate solicita creditorul întreținere;

(b) măsura în care creditorul poate solicita retroactiv întreținere;

(c) baza de calcul pentru valoarea întreținerii și pentru indexarea acesteia;

(d) cine are dreptul de a introduce o acțiune privind obligația de întreținere, cu excepția chestiunilor legate de capacitatea procedurală și de reprezentarea în justiție;

(e) termenele de prescripție sau de decădere;

(f) cuantumul obligației unui debitor de întreținere, atunci când un organism public solicită rambursarea prestațiilor furnizate creditorului în locul întreținerii.

Articolul 12

Excluderea retrimiterii

În protocol, termenul de „lege" se referă la legea în vigoare într-un stat, cu excepția normelor privind conflictul de legi.

Articolul 13

Ordinea publică

Aplicarea legii stabilite în temeiul protocolului poate fi refuzată numai în măsura în care efectele sale ar fi în mod evident contrare ordinii publice a forului.

Articolul 14

Stabilirea cuantumului întreţinerii

Chiar şi în cazul în care legea aplicabilă dispune altfel, pentru a stabili cuantumul întreţinerii se ţine seama de nevoile creditorului şi de resursele debitorului, precum şi de orice compensaţie care i-a fost acordată creditorului în locul plăţilor periodice de întreţinere.

Articolul 15

Neaplicarea protocolului la conflictele interne

(1) Un stat contractant în care există mai multe sisteme juridice sau regimuri de drept care se aplică obligaţiilor de întreţinere nu este obligat să aplice normele protocolului pentru conflictele de legi care apar exclusiv între aceste sisteme sau regimuri de drept diferite.

(2) Prezentul articol nu se aplică unei organizaţii regionale de integrare economică.

Articolul 16

Sisteme juridice neunitare cu caracter teritorial

(1) În ceea ce priveşte un stat în care două sau mai multe sisteme juridice sau regimuri de drept se aplică, privind orice materie reglementată prin prezentul protocol, în unităţi teritoriale diferite:

(a) orice trimitere la legea unui stat se înţelege ca o trimitere, atunci când este cazul, la legea în vigoare în unitatea teritorială relevantă;

(b) orice trimitere la autorităţile competente sau la organismele publice ale unui stat se înţelege ca o trimitere, atunci când este cazul, la autorităţile autorizate să acţioneze în unitatea teritorială relevantă;

(c) orice trimitere la reşedinţa obişnuită din respectivul stat se înţelege ca o trimitere, atunci când este cazul, la reşedinţa obişnuită în unitatea teritorială relevantă;

(d) orice trimitere la statul a cărui cetăţenie comună o au două persoane se înţelege ca o trimitere la unitatea teritorială desemnată de legea respectivului stat sau, în absenţa unor norme relevante, la unitatea teritorială cu care obligaţia de întreţinere are legătura cea mai strânsă;

(e) orice trimitere la statul a cărui cetăţenie o are o persoană se înţelege ca o trimitere la unitatea teritorială desemnată de legea respectivului stat sau, în absenţa unor norme relevante, la unitatea teritorială cu care persoana are legătura cea mai strânsă.

(2) În sensul identificării legii aplicabile în temeiul protocolului, în ceea ce priveşte un stat care include două sau mai multe unităţi teritoriale, fiecare dintre acestea având propriul său sistem juridic sau propriul regim de drept cu privire la materiile reglementate prin prezentul protocol, se aplică următoarele reguli:

(a) în cazul în care într-un astfel de stat există norme în vigoare care să stabilească unitatea teritorială a cărei lege este aplicabilă, se aplică legea respectivei unităţi;

(b) în absenţa unor astfel de norme, se aplică legea unităţii teritoriale relevante, astfel cum este definită la alineatul (1).

(3) Prezentul articol nu se aplică unei organizaţii regionale de integrare economică.

Articolul 17

Sisteme juridice neunitare – conflicte interpersonale

Pentru identificarea legii aplicabile în temeiul protocolului, în cazului unui stat care are două sau mai multe sisteme juridice sau regimuri de drept aplicabile unor categorii diferite de persoane în ceea ce priveşte materiile reglementate prin prezentul protocol, orice trimitere la legea unui astfel de stat se înţelege ca o trimitere la sistemul juridic determinat de normele în vigoare din statul în cauză.

Articolul 18

Coordonarea cu Convenţiile de la Haga anterioare privind obligaţiile de întreţinere

În relaţiile dintre statele contractante, prezentul protocol înlocuieşte Convenţia de la Haga din 2 octombrie 1973 privind legea aplicabilă obligaţiilor de întreţinere şi Convenţia de la Haga din 24 octombrie 1956 privind legea aplicabilă obligaţiilor de întreţinere faţă de copii.

Articolul 19

Coordonarea cu alte instrumente

(1) Prezentul protocol nu aduce atingere niciunui alt instrument internaţional la care statele contractante sunt sau devin părţi şi care conţine dispoziţii în materii reglementate de prezentul protocol, cu excepţia cazului în care statele care sunt părţi la un astfel de instrument dau o declaraţie contrară.

(2) Alineatul (1) se aplică şi legilor uniforme întemeiate pe existenţa, între statele în cauză, a unor legături speciale, de natură regională sau de altă natură.

Articolul 20

Interpretare uniformă

În interpretarea prezentului protocol se ia în considerare caracterul său internaţional şi necesitatea de a promova uniformitatea aplicării sale.

Articolul 21

Revizuirea funcţionării în practică a protocolului

(1) Atunci când este necesar, secretarul general al Conferinţei de la Haga privind dreptul internaţional privat convoacă o comisie specială în vederea revizuirii funcţionării în practică a protocolului.

(2) În acest scop, statele contractante cooperează cu Biroul permanent al Conferinţei de la Haga privind dreptul internaţional privat pentru centralizarea jurisprudenţei referitoare la aplicarea protocolului.

MINISTERUL MUNCII, PROTECŢIEI SOCIALE AL REPUBLICII MOLDOVA IDNO 1021601006115

Articolul 22

Dispoziții tranzitorii

Prezentul protocol nu se aplică întreținerii solicitate într-un stat contractant cu privire la o perioadă anterioară intrării sale în vigoare în statul în cauză.

Articolul 23

Semnare, ratificare și aderare

(1) Prezentul protocol este deschis spre semnare tuturor statelor.

(2) Prezentul protocol este supus ratificării, acceptării sau aprobării de către statele semnatare.

(3) Prezentul protocol este deschis spre aderare tuturor statelor.

(4) Instrumentele de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare sunt depuse la Ministerul Afacerilor Externe din Regatul Țărilor de Jos, care este depozitarul protocolului.

Articolul 24

Organizații regionale de integrare economică

(1) O organizație regională de integrare economică care este constituită exclusiv de către state suverane și care este competentă în ceea ce privește toate materiile reglementate de protocol sau o parte a acestora poate, în mod similar, semna, accepta, aproba sau adera la protocol. În acest caz, organizația regională de integrare economică are drepturile și obligațiile unui stat contractant, în măsura în care organizația este competentă în ceea ce privește materiile reglementate de protocol.

(2) În momentul semnării, acceptării, aprobării sau aderării, organizația regională de integrare economică notifică în scris depozitarul cu privire la materiile reglementate de protocol în legătură cu care statele membre și-au transferat competența către organizația respectivă. Organizația notifică fără întârziere depozitarul, în scris, cu privire la orice modificări ale competenței sale precizate în cea mai recentă modificare efectuată în conformitate cu prezentul alineat.

(3) La momentul semnării, acceptării, aprobării sau aderării, o organizație regională de integrare economică poate declara, în conformitate cu articolul 28, că își exercită competența asupra tuturor materiilor reglementate de protocol și că statele membre care și-au transferat competența către organizația regională de integrare economică cu privire la materia respectivă sunt obligate să respecte protocolul în virtutea semnării, acceptării, aprobării sau aderării de către organizația respectivă.

(4) În vederea intrării în vigoare a protocolului, orice instrument depus de o organizație regională de integrare economică este luat în considerare numai în cazul în care organizația regională de integrare economică depune o declarație în temeiul alineatului (3).

(5) Orice trimitere din protocol la un „stat contractant" sau „stat" se aplică, de asemenea, după caz, unei organizații regionale de integrare economică care este parte la protocol. În cazul în care o organizație regională de integrare economică depune o declarație în temeiul alineatului (3), orice trimitere cu privire la un „stat contractant" sau „stat" din prezentul protocol se aplică, după caz, și statelor membre relevante din cadrul organizației.

Articolul 25

Intrarea în vigoare

(1) Protocolul intră în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării a trei luni de la depunerea celui de al doilea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare menționat la articolul 23.

(2) Ulterior, protocolul intră în vigoare:

(a) pentru fiecare stat sau fiecare organizație regională de integrare economică menționată la articolul 24, care ulterior a ratificat, acceptat sau aprobat protocolul sau a aderat la acesta, în prima zi a lunii următoare expirării celor trei luni de la depunerea instrumentelor de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare;

(b) pentru o unitate teritorială la care a fost extins domeniul de aplicare al prezentului protocol în conformitate cu articolul 26, în prima zi a lunii care urmează expirării celor trei luni după notificarea declarației menționate la articolul în cauză.

Articolul 26

Declarații privind sistemele juridice neunitare

(1) Dacă un stat este alcătuit din două sau mai multe unități teritoriale, în care sunt aplicabile sisteme juridice diferite în privința materiilor reglementate de prezentul protocol, acesta poate declara, în momentul semnării, ratificării, acceptării, aprobării sau aderării, în conformitate cu articolul 28, că domeniul de aplicare al prezentului protocol se extinde la toate unitățile sale teritoriale sau doar la una sau la mai multe dintre acestea și își poate modifica oricând declarația depunând o altă declarație.

(2) Orice declarație de acest fel este notificată depozitarului și indică expres unitățile teritoriale cărora li se aplică protocolul.

(3) Dacă un stat nu depune nici o declarație în temeiul prezentului articol, domeniul de aplicare al protocolului se extinde la toate unitățile teritoriale ale statului în cauză.

MINISTERUL MUNCII, PROTECȚIEI SOCIALE ȘI FAMILIEI AL REPUBLICII MOLDOVA
IDNO 1021601000115

(4) Prezentul articol nu se aplică unei organizații regionale de integrare economică.

Articolul 27

Rezerve

Nu se admite nicio rezervă la prezentul protocol.

Articolul 28

Declarații

(1) Declarațiile menționate la articolul 24 alineatul (3) și articolul 26 alineatul (1) pot fi depuse în momentul semnării, ratificării, acceptării, aprobării sau aderării ori în orice alt moment ulterior și pot fi modificate sau retrase în orice moment.

(2) Declarațiile, modificările și retragerile sunt notificate depozitarului.

(3) O declarație depusă în momentul semnării, ratificării, acceptării, aprobării sau aderării produce efecte o dată cu intrarea în vigoare a prezentului protocol pentru statul în cauză.

(4) O declarație depusă la o dată ulterioară și orice modificare sau retragere a unei declarații produce efecte din prima zi a lunii care urmează expirării celor trei luni ulterioare datei la care este primită notificarea de către depozitar.

Articolul 29

Denunțare

(1) Un stat contractant parte la protocol poate denunța prezentul protocol printr-o notificare scrisă trimisă depozitarului. Denunțarea poate fi limitată la anumite unități teritoriale ale unui stat cu un sistem juridic neunitar căruia i se aplică prezentul protocol.

(2) Denunțarea produce efecte din prima zi a lunii care urmează expirării celor douăsprezece luni ulterioare datei de primire a notificării de către depozitar. Atunci când în notificare este specificat un termen mai lung pentru ca denunțarea să producă efecte, aceasta produce efecte după expirarea respectivului termen mai lung ulterior notificării primite de către depozitar.

Articolul 30

Notificare

Depozitarul notifică membrii Conferinței de la Haga privind dreptul internațional privat, precum și alte state și organizații regionale de integrare economică care au semnat, ratificat, acceptat, aprobat sau aderat, în conformitate cu articolele 23 și 24, cu privire la următoarele aspecte:

(a) semnările, ratificările, acceptările, aprobările și aderările menționate la articolele 23 și 24;

(b) data la care prezentul protocol intră în vigoare, în conformitate cu articolul 25;

(c) declarațiile menționate la articolul 24 alineatul (3) și articolul 26 alineatul (1);

(d) denunțările menționate la articolul 29.

Drept pentru care, subsemnații, pe deplin autorizați în acest sens, au semnat prezentul protocol.

Adoptat la Haga, la 23 noiembrie 2007, în limbile engleză și franceză, ambele texte fiind în egală măsură autentice, într-un singur exemplar care se depune la arhivele guvernului Regatului Țărilor de Jos, o copie certificată a protocolului fiind trimisă, pe căi diplomatice, fiecărui membru al Conferinței de la Haga privind dreptul internațional privat la data celei de a douăzeci și una sesiuni ale sale, precum și fiecărui alt stat care a participat la respectiva sesiune.

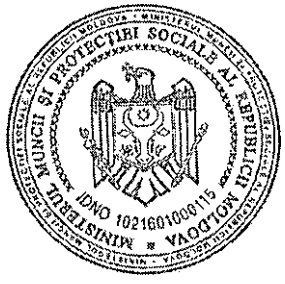

Prin prezenta confirm că textul alăturat este o copie a traducerii oficiale de pe Protocolul privind legea aplicabilă obligaţiilor de întreţinere, încheiat la Haga, la 23 noiembrie 2007, originalul căruia este depozitat la Arhiva Tratatelor a Ministerului Afacerilor Externe.

Anatol CEBUC
Şef al Direcţiei Drept Internaţional a
Ministerului Afacerilor Externe

